Старт

ИЛЮСТРОВАН СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

Брой 23 ● 9 ноември 1971 ● 25 ст.

Издание на ЦС на БСФС

ОСТАВАТ БРОЕНИ ЧАСОВЕ ДО РЕШИТЕЛНАТА БИТКА НА СТАДИОНА В НАНТ, ПРЕД КОЯТО СА ИЗПРАВЕНИ НАШИТЕ НАЙ-СИЛНИ ФУТБОЛИСТИ. ТРЯБВА НА ВСЯКА ЦЕНА ДА СПЕЧЕЛИМ СРЕЩУ ФРАНЦУЗИТЕ, ЗА ДА ЗАПАЗИМ ВЪЗМОЖНОСТТА ЗА КРАЙНА ПОБЕДА И УЧАСТИЕ В ЧЕТВЪРТФИНАЛИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКОТО ПЪРВЕНСТВО. ИЗПРАТИХМЕ НАШИТЕ МОМЧЕТА УВЕРЕНИ В ТЯХНАТА ГОТОВНОСТ ДА СЕ БОРЯТ ВСЕОТДАЙНО И МЪЖКИ. ЩЕ ЧАКАМЕ РАДОСТНА ВЕСТ ОТ ДАЛЕЧНА ФРАНЦИЯ: „ПОБЕДА! "



ЛУБЕ И БЛАНШЕ — ДВЕ ОСТРИЕТА НА ФРЕНСКИЯ ОТБОР

СРЕЩУ „ПЕТИТЕ" ПОБЕДА И... ГОЛОВЕ!

СТР. 8—9

ОВНАТА ШАМПИОНКА ПО ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА МАРИЯ ГИГОВА СТР. 6—7





ГОВОРИ ИЛОНА ГУЗЕНБАУЕР СТР. 11

СПОРТНИЯТ РЕЖИМ — ПРЕНЕБРЕГНАТО ИЗИСКВАНЕ СТР. 10

ШАМПИОНЪТ СРЕЩУ НОСИТЕЛЯ НА КУПАТА СТР. 5



И ЩЕ СТАВАТ ВСЕ ПО-СИЛНИ...



Петър Киров трябва да видя точно положението на ръцете при това движение.



Динте започват и завършват с масажа.

Снимки: Йордан СКРИН

Отмина напрежението от голямата борба. Отмина удовлетворението от големия успех. Отмина радостта от топлото посрещане в родината... И отново дойде ред на познатото лаконично и категорично: „две петици и една десетка"... „две десетки и ед на петица"... Звучи като отсечена команда пред атака. Преведено на „обикновен" език, това означава 20-40-60 тона желязо, което трябва да премине през ръцете, през тялото на щангиста.

— Ще бъде много смешно, ако след като станахме трети в света, станем и трети на балканиадата — казва Иван Абаджиев.

„Тежкотонажниците" знаят точно колко смешно ще бъде и затова изпълняват стриктно десетките и петиците.

Някои смятат, че за спортистите от индивидуалните спортове понятието „отбор" няма особена стойност. Всеки за себе си. Кой колкото може да вдигне. Но щангистите най-добре знаят колко много на това световно първенство им помогна здравият дружен колектив. Знаят и колко много промени настъпиха в самите тях през тези години в голямото им семейство.

*

Някога Мустафа си беше безгрижен като врабче. Живееше си така сладко! Ден за ден. Не му е и минавало през ум, че някой може да го занимава с такива сложни думи като отговорност. Мустафа обичаше да пее, да танцува, да пийне с приятели на воля, колкото може, докогато си иска. Сега пак обича да пее и танцува и другарите му се радват на тази неизтощима веселост, но за пиянство не може и дума да става. Не че не му се пие. Но сега Мустафа Мустафов е друг човек. По-рано му казваха: „Мустафа, ти имаш голям талант за щангист". И Мустафа казваше: „Хубаво де". А сега това го интересува. Не че показва някакъв особен интерес. Не е удобно. Но момчето вече дава ухо на всяка оценка и сам внимателно я подлага на преоценка. Някога му казваха: „Мустафа, ти ще станеш републикански шампион". „Ако не се шегуваш, мога" — казваше Мустафа и не можеше да се разбере дали сам не се шегува или наистина вярва, че ще стане. По-рано Мустафа получаваше задачи и това му тежеше. Сега сам си ги поставя. Казва, че на олимпиадата в Мюнхен ще се класира в шестицата, и не че щангата става полека, но Мустафа се чувствува някак по-тежък. Вече наистина състезател. Треньорът казва: „Израсна Мустафа". И Мустафа се прави, че не чува, а му е драго...

*

А Атанас Киров го гледа, както човек може да гледа по-малкия си брат, който едва сега е започнал да се бръсне. „Лесно му е на Мустафата — мисли си Киров. — Някога и аз бях като него. Няма по-хубаво нещо от това — всичко да е напреде ти. А я да е на моето място..." Пък другите момчета си викат: „Блазе му на Киров! Европейски шампион! Аз да съм на неговото място..." Е, хубаво, но всеки си знае най-добре дали му е лесно или не. Та тоя европейски шампион вече три години пред големи състезания така се изтощава от предстартова треска, че на самото състезание направо се сковава. И чак сега идва времето на успокоението, на зрялата мисъл, че един спортист не може винаги да бъде пръв, не може винаги да побеждава. Чак сега идва и това разтоварване от свръхнапрежението, което то му донесе титлата. Онези, които са го виждали в дните на предстартовата треска, сигурно мислят, че Киров е мрачен, прекалено сериозен човек. Трябва да го видят, когато се занимава с двете си малки дъщери. Е, разбира се, всеки обича децата си, но той е толкова нежен, толкова гальовен, че дори другарите му, които го познават от години, се стъписват пред този съвсем нов Атанас...

*

Чуден човек е НурайрНурикян. На другите ту им увисва носът от някоя несполука, ту се понаперят след някой успех, а Нурай си е все същият. И когато води колоната, и когато му се случи да е на края. Няма нито „ах, вижте ме", нито „ох, какво стана с мене". Нурай тренира упорито, търпеливо, всеотдайно. Ако човек го наблюдава в тренировките, ще каже: „Много амбициозно е това момче!" А всъщност не е. Треньорът се чуди как да събуди тази прослуто амбиция. Ако можеше да вземе малко от Киров и да даде на Нурикян! Цена нямаше да имат и двамата! Но нали всеки носи амбицията в себе си? И когато му пречи, защото е много, и когато не му достига — нищо не можеш да направиш, за да му помогнеш. Или по-точно, прапе бива да се изпуска!" Но докато се обърнеш — и талантът изчезнал... Речеш ли да му обясниш, че се пилее, гледа някъде настрани и чака да свърши отегчителната лекция. И тъкмо когато треньорите не знаеха дали да спасяват таланта или да го оставят на мира, Стефан Цончев стана неузнаваем. Вече една година е от най-дисциплинираните, най-упоритите. Готов да поеме най-тежките натоварвания. Готов да рискува. Готов да осъмне в залата, ако се наложи. Какво го е променило? Никаква външна причина. Момчето дойде в залата, както в дните, в които се палеше, и остана все така за пален от една цел — да влезе в шестицата на олимпиадата.

*

Сигурно Йордан Биков и сам не подозира колко много му помага Стефан Цончев. Ще разбере може би след години. Защото откъде биха намерили сили треньорите да се занимават с неогладени камъни, ако от време на време някой Стефан не им даваше надежда, че такива „ежковци", че такива герои на настроения ще станат сериозни мъже. А в Биков треньорът видя и талант, и много упоритост. И това, че момчето е още момче, не е чак толкова голяма беда, защото зад детинщините вече се показва мъжът. Понякога дори треньорът се безпокои от това не внимание, което младежът проявява към контузиите. Безпокои се, че не „вижда" болката дори когато е сигурен, че я има. А щом упоритостта се забелязва дори тук, където е общ, неотменен белег за всички, има на какво да се обърне и повече внимание...

*

Цвятко Петков е изряден в тренировките, отличен боец в състезанията. И все пак всички знаят, че това не е пълният капацитет на Цвятко. Външната изрядност не може да прикрие личните бури в един такъв малък и сплотен колектив, където са се научили да разчитат всичко и по най-малката промяна на лицето. И не само за да изяви цялото си дарование на щангист, а и за да получи този стабилитет, който се пола га на глава на семейство, на баща на две деца (въпреки че е само на 23 години), се грижат другарите му.

*

Ако има някой, към когото природата е била особено щедра, това е Атанас Шопов. Роден щангист. Даде на му е сила и сила. С по-малко труд може да постигне много повече от другите. Понякога в тренировките проявява изключителна концентрация, понякога е боязлив като момченце. На състезанията се съсредоточава изключително. И все пак от къде идва тази необикновено широка амплитуда от готовността за подвиг до страха? Безпричинен, нещим и за самия него страх. Още вече, че не идва на състезанието, дето е по-естествено и по-лесно с нимо, а на най-обикновени, дел ни тренировки! Как да се преодо Това е проблем, който занимава Абаджиев, и Шопов. Проблем, който зависи разкриването на мнови резерви.

*

Когато се решаваше въпросът възмъжаването на отбора, ко треньорът „обяви", че ако искат постигнат наистина някакъв ус трябва да увеличат натоварвани пръв прекрачи старата граница А сандър Крайчев. Тогава това изг даше като риск за здравето, като р да загуби и постигнатото до мента. Но Крайчев укрепи още вече здравето си, постигна успех. ден, любознателен, със стремежа да върви напред той увлича и др те момчета. Но и Крайчев си слабо място. Това е „колата", ка с любов казва той, или „трошка като с презрение се отзовава за щия „предмет" треньорът.

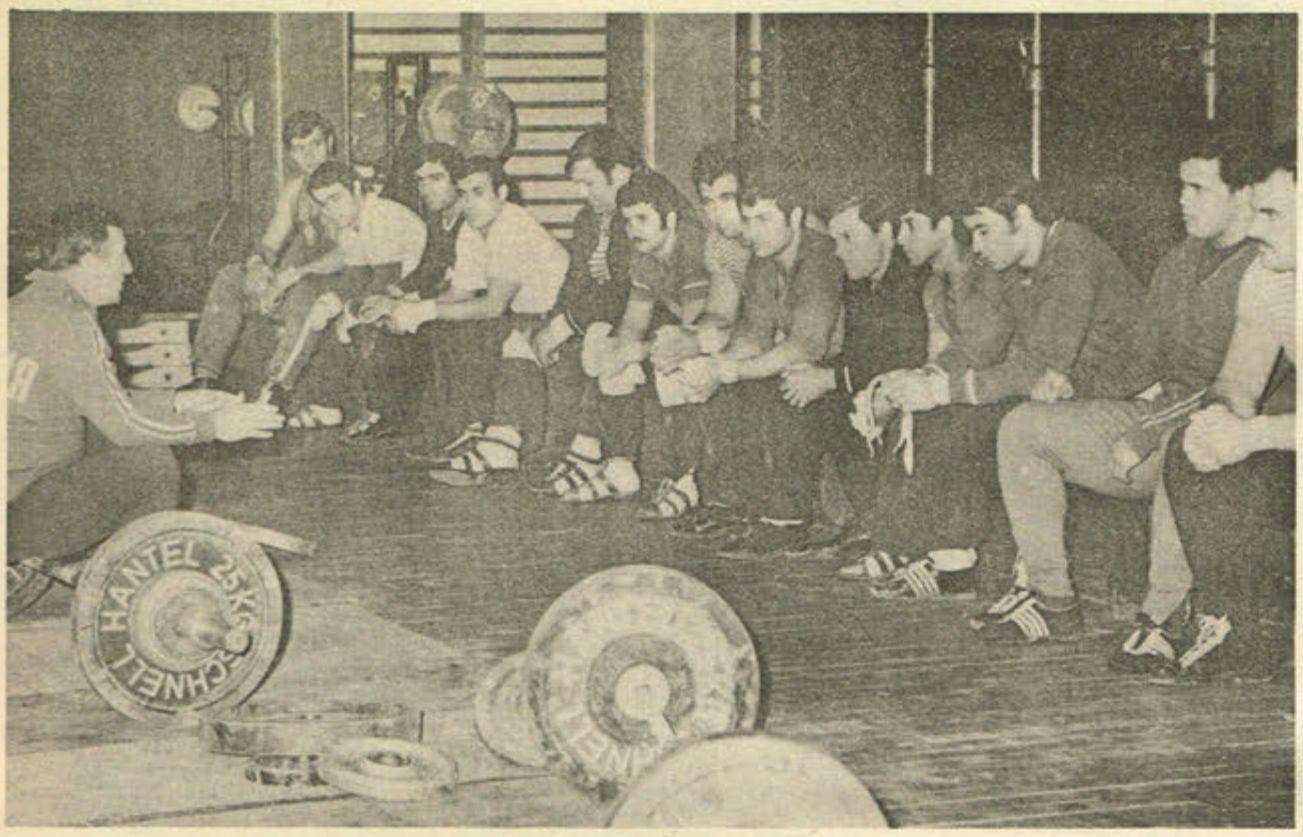
*

— Някога Иван Атанасов тре раше колкото за добър апетит — зва Абаджиев за най-тежкия те атлет на отбора. Гледам го, не га да си представя, че му е липс добър апетит, та да тренира за го. Добродушен, малко бавен, ка са всички от тежките категории, като не се заемат с истинска раб Иван приема подобни закачки за когашните си тренировки с лен полуусмивка. Каквото било — ло. И Иван, пък и всички знаят, това е минало, че „тежката арт рия" върви по възходяща линия, и тренировките, и постиженията че са на съвсем сериозно равнище заедно с това всички знаят, че има още много възможности, че да догонва първите в света в с та категория. И всички виждат постепенно се събужда амбицият

*

Това са деветимата, които се наха от Лима, донесли най-голе успех за българската тежка атле ка. Обикновено се смята, че ят отбор е от значение само за лективните игри. На един „му по ват", на друг „не му подават" н това вече можем съвсем ясно да дим какви са взаимоотношения един отбор. Тук тази връзка не така очебийна. Но е много, мн важна. Докато имат такъв добър лектив, докато треньорът при тя централна, авторитетна фигура и говата дума е закон, всички ще ят по възходящата линия, по то вече са тръгнали, и ще прибл към вече постигнатото, ще стават по-силни мъже...

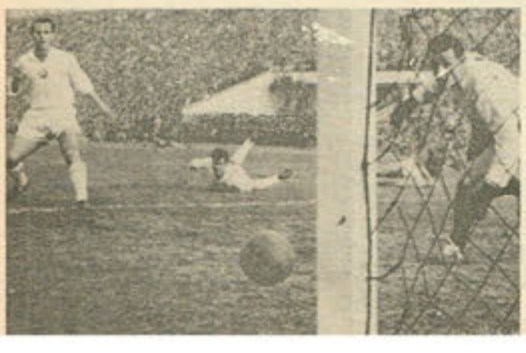
Маргарита РАНГЕЛО



Тренировката е завършила, Иван Абаджиев е доволен и.. недоволен. Както всеки ден.

ТОВА СЕ СЛУЧИ...

ПРЕДИ 34 ГОДИНИ финландецът Никанен подобри световния рекорд на хвърляне копие с постижение 78.70 м. Този резултат бе подобрен едва след 14 години от американеца Хелд — 80.41. А по настоящем световният рекорд принадлежи на Ки



нунен (също от Финландия) — точно 14 м по-висок — 92.70 м.

ПРЕДИ 21 ГОДИНИ в София националните отбори по футбол на България и Унгария завършиха наравно (1:1) в приятелска среща, посветена на Втория световен конгрес на мира. Нашият отбор игра в състав: Костов — Горанов, Капралов, Б. Апостолов, Манолов, Иванов, Божков, Миланов, Тренда филов, Станков (Г. Пачеджиев), А. Димитров.

ПРЕДИ 16 ГОДИНИ в София националната футболна гарнитура на България победи Чехословакия с голове на Колев, Божков и дебютанта Дяев. Нашият отбор игра в състав: Андонов — Ракаров, Манолов, Горанов — Божков, Б. Митков (Патев) — Дяев, Калчев (Панайотов), Г. Димитров, Колев, Янев. В Братислава „Б" отборът победи втория състав на Чехословакия с 1:0 (гол на Гугалов).

ПРЕДИ 15 ГОДИНИ в Ташкент Михаил Кривоносов (СССР) направи последната си поправка на световния рекорд на хвърляне чук — 67.32 м. По настоящем рекордът принадлежи на Шмидт (ГФР) — 76.40 м.

ПРЕДИ 14 ГОДИНИ в Рим Владимир Куц (СССР) подобри за последен път световния рекорд на 5000 м — 13.35,0. Този резултат бе подобрен едва след 7 години от Рон Кларк (Австралия) на 13.34,8, а още след една година на 13.13,6.

ПРЕДИ 14 ГОДИНИ на световното първенство по вдигане на тежести в Техеран Иван Абаджиев в лека категория завоюва сребърен медал с 372,5 кг (112,5 плюс 117,5 плюс 142,5).

ПРЕДИ 13 ГОДИНИ на известния колодрум „Вигорели" (Милано) люксембургската колоездачка Елзи Якобс подобри световния рекорд на едночасово за жени. Тя изминa 41 347 м, подобрявайки с 1629 м дотогавашния рекорд на англичанката Робинзон. През същата година Якобс спечели и първата титла за жени „Световен първенец на шосе", а освен това подобри световните рекорди на 10 000 и 20 000 м съответно с постижения 14.27,0 и 29.02,6

ПРЕДИ 11 години на IV шахматна олимпиада в Лайпциг Милхо Бобоцов покри нормата за международен гросмайстор — първият българин с това високо международно звание. След него същото звание бе завоювано от Н. Пъдевски и Г. Трингов

ПРЕДИ 10 ГОДИНИ в София България победи Франция (1:0) в квалификационен мач за световно първенство по футбол с гол на Илиев в 89 минута и придоби право на трета среща. Ето и от състава: БЪЛГАРИЯ — Найденов — Ракаров, Димитров, Методиев — Димов, Ковачев — Дяев, Илиев, Якимов, Колев, Дебърски; ФРАНЦИЯ — Бекар — Ведлинг, Льорси, Родзик — Мариан, Фере — Гийас, Мюлер, Маи, Фюлжанзи, Перош.

Старт

ИЛЮСТРОВАН СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ: главен редактор — Недялко ДОНСКИ, Асен НЕЙКОВ, Богомил НОНЕВ, Ваня ВОЙНОВА, Вълко ПЕТРОВ, Димитър ДЖАРОВ [зам. главен редактор], Ешуа АЛМАЛЕХ, Иван ЖЕЧЕВ, Климент ВЕЛИЧКОВ, Маргарита РАНГЕЛОВА, Митьо ЕКСЕРОВ [отговорен секретар], Никола КОСТАДИНОВ, Павел ВЕЖИНОВ, Ясен АНТОВ.

Художествен редактор: Дочо ДОЧЕВ.

СОФИЯ

СТАДИОН „ВАСИЛ ЛЕВСКИ"

20121

Пощенска кутия 797

Държавен полиграфически комбинат „Димитър Благоев"

ЮНГИТЕ ДА СТАНАТ КАПИТАНИ!

. . . В една от стаите на бургаския ОС на БСФС един ден преди окръжната конференция заварих сърдит човек с четка в ръка — художникът преправяше таблото с успехите на организацията. Но всички освен него се радваха на корекциите — в последния момент колоездачите бяха променили броя на спечелените медали в републиканските първенства . . .

Ала не само цифрите доказват възможностите на Бургас да прави голям спорт. Хората — състезателите и тези, които ги създават — дават храна на амбициите. Когато имаш Руси Петров и Атанас Киров, Стеф Йорданова и Димо Ангелов, хандбалистите начело с Ангел Стойчев и баскетболистите с Бойчо Брънзов (по жизни на всички и затова направили ненужни определенията и титлите), съвсем естествено е да искаш (и да вярваш, че могат!) и други да бъдат като тях, да поставиш темповете в ръста на майсторството за главна задача. Особено когато тя е опряна на известни успехи в масовизирането (и количествено, и териториално) на спортовете, когато на спортистите и отборите е осигурен сравнително богат състезателен живот, когато те са поверени на подходящи треньори и специалисти. И когато се чувствува, че мястото в края на десетката в класирането по приноса за националния спорт и в републиканските прегледи не е най-подходящото. А надеждите за нещо по-добро винаги са свързани с младостта.

Към „свежата зрък" насочват вниманието си и бургазлии. И започват оттам, където са най-силни. От борбата, донесла най-много спортна слава на окръга. Беше Никола Станчев, след него дойде Продан, сега е Руси, а утре — някой друг. Сигурно! Защото след традициите и заразителния пример на кумирите идва добрата организация, сериозната работа. Наистина може да се говори за поврат — с този спорт се занимават 1500 млади борци от 35 селища на окръга, осигурена е приемствеността в усъвършенстването по възходящата градация „подготвителни групи — спортни школи — специализирана школа в Бургас — представителни отбори" (а от там — и в националните състави, разбира се). Всичко е съобразено с традициите, с условията: районите на Айтос и Грудово развиват свободната борба, в Карнобат и Поморие растат „класици", а от това има само полза и за окръга, и за страната!

Но грижите за борбата не целят само непрекъснат приток на медали, за които се пролива много пот (къде ли в спорта медали се печелят без пот?), а и утвърждаването на един стил на работа с подрастващите (и като че ли това е по-важното), който да стане еталон за останалите спортове. И особено за основните, в които няма място за много добри думи: с ед на лека атлетика, където неотдавна се започна от „а" и „б", с гимнастика, която малко лековато затри минала та си слава и сега потегли отначало, с плуване, което никак не подхожда на истинските „морски вълци" . . .

А морето мие прага, окръга. И през лятото хиляди деца без страх влизат в него — несравнима възможност за подбор на бъдещи майстори. Но майсторството в плуването се прави през . . . зимата. И не в морето, а в покрити те басейни, каквито в Бургас няма... Но скоро ще има и тогава сегашната ориентация да се сприятеляват с водата колкото се може повече деца (6350 през този сезон) непременно ще превърне количеството в качество. Тогава ще дойде и истинската отплата за останалите верни на своя окръг немалко и нелоши треньори по плуване. Когато скоро младите станат майстори, когато юнгите станат капитани!

Страницата бе подготвена от
Петър ХАДЖИЙСКИ
Снимки: **Михаил ТРОШАНОВ и Димитър ГЕОРГИЕВ**



БИВШИЯТ И БЪДЕЩИТЕ — прославеният борец Никола Станчев, първият български олимпийски шампион, награждава победителите в окръжното първенство по борба за пионери.

ЧАКА ГИ КУПАТА НА ШАМПИОНИТЕ — хандбалистите на „Черноморец" са първи в страната и чрез тях за първи път Бургас ще види срещи от европейски клубен турнир — този на шампионите по хандбал.



ПЪЛЕН НАПРЕД



„През отчетния период . . ." — няма по-употребявано словосъчетание, когато настане време за равносметка. Така бе и на VII отчетно-изборна конференция на ОС на БСФС в Бургас, която сумира резултатите и обобщи опита от тригодишния труд на спортисти, треньори, деятели и ръководители. И тъкмо в съзвучието между бурното икономическо и политическо развитие на страната и окръга и нашата готовност да вървим в крак с новите задачи пред физкултурното движение през отчетния период бе проверена „боеготовността" на бургаската окръжна организация на БСФС. И когато тази равносметка е положителна, когато поставените задачи са изпълнени, тогава и рапортът носи удовлетворение: физкултурниците и спортистите от Бургаски окръг с чувство на отговорност и признание се включиха в изпълнението на партийната повеля, поставена в решението на Политбюро на ЦК на БКП от 2. IX. 1969 г., в резултат на което внедряването на физкултурата и спорта все повече се превръща в широко и значимо обществено дело, в което намериха своето място Комсомолът, професионалните съюзи и други обществени органи и организации. Пряк резултат от лъчезарния попътен вятър са положителните промени в масовото развитие на спортовете, в повишаването на спортното майсторство, в утвърждаването от година на година на достойното място на окръга сред челните спортни сили в страната.

Но удовлетворение не значи успокоение. Защото постигнатото е само едно добро начало, само успешен старт към откритото море на големия спорт, на така желания прелом в масовото въвличане на трудещите се в активни физкултурни занимания, в комунистическото и патриотично възпитание на физкултурниците и спортистите, на цялата ни младеж. Истинските върхове са напред — контурите им са очертани в приетата програма за нашата бъдеща работа. Изпълнението й изисква труд и вдъхновение, настойчивост и мобилизация.

Обичаме спорта, следователно трябва да работим за неговия възход. Или, казано с езика на моряците: „Пълен напред"!

Георги БУРГАЗЛИЕВ
председател на ОС на БСФС в Бургас

БРЕГЪТ НА ЗДРАВЕТО

— Прекарал съм два инфаркта. Лекарите ми препоръчаха повече движение — така и направих. И отдавна забравих болестта си, дори се чувствувам по-добре от преди. (Иван Киряков, пенсионер).

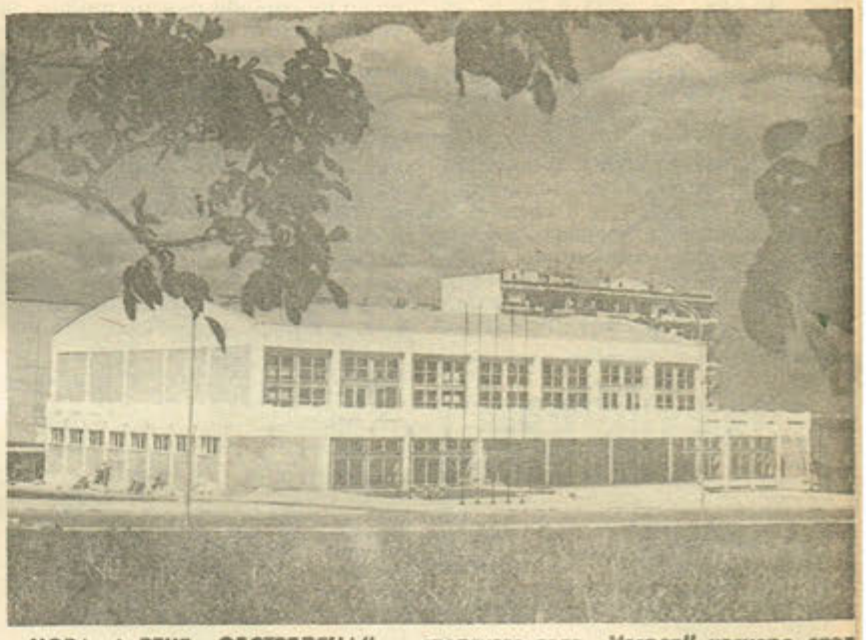
— Професията не ми дава възможност да се движа, страдах от главоболие, а и килограмите ми бяха доста над нормата. Съпругът ми ме ориентира към бягането и сега се чувствувам отлично. А как изглеждам, ще кажете вие . . . (Кина Русева, машинописка)

— 7—8 години редовно бягам за здраве и мога да се похваля, че не съм стъпвал при лекар. (Майор К. Киров, военнослужещ)

. . . Сутрин по алеите на приморската градина и по плажовата ивица в Бургас могат да се срещнат стотици хора на различна възраст, с различни професии. Забързани, затънчани, те не отиват на работа (още е твърде рано) — те бягат, за да укрепват здравето си. С трима от тях бяха нашите търсени диалози — трима отзивчиви, усмихнати, любезни бургазлии. Жив пример за ползата от бягането, което наред с останалите благоприятни последици създава и така търсеното бодро настроение . . .

Още преди десетина години ДФС „Черноморец" сформира група от сравнително възрастни хора с цел чрез бягане и физически упражнения да се укрепва здравето, да се подобри работоспособността, да се удължи животът им. И досега, независимо от сезона и времето, тя води най-редовни занимания. Примерът се оказа заразителен, групата се рои, появиха се и многобройни „индивидуални бойци за здраве". Отдавна отпаднаха грижите на дружеството за осигуряване на повече участници — желаещите да бягат са вече твърде много . . .

Но грижите за внедряване на масово-оздравителните мероприятия сред трудещите се от града и окръга продължават да са на дневен ред. Защото въпреки петте хиляди участници в почина „Бягайте за здраве" (предимно от градовете Бургас, Несебър, Поморие, Карнобат, Айтос), въпреки системното провеждане на производствена гимнастика от 7000 работници в 40 предприятия тази полезна дейност се върши в твърде тесни рамки, предимно с усилията на отделите „Физкултурен" при ОС на БПС и „Организационно-масов" на ОС на БСФС. Голяма част от физкултурните дружества стоят настрана или се отнасят формално, безучастно, кампанийно към провеждането на тези почини и форми с огромен здравен ефект. А именно те със своите сили и възможности, със своите организационни и методически кадри са в състояние (и са длъжни!) да оказват системна и безрезервна помощ на съветите за физкултура и спорт в предприятията и учрежденията, за да получат истински размах вече възникналите почини, да се потърсят и намерят и други форми за привличането на хиляди нови участници в движението за здраве и дълголетие.



НОВА, А ВЕЧЕ „ОБСТРЕЛЯНА" — спортната зала „Изгрев" наскоро след откриването си бе арена на два големи международни баскетболни турнира. А догодина ще домакинствува и на европейското първенство по баскетбол за жени.

ГОЛЕМИЯТ СИН ПЪТ...

Не с морски мили, а с броя на спрятелените със спорта хора, с имената на световните, европейски, балкански и републикански шампиони, с количеството и блясъка на спечелените медали се измерва изминатият от окръжната организация на БСФС в Бургас тригодишен (1969—1971) път:

● **През този период в „мрежите" са попаднали 13 медала от първенствата на света, Европа и Балканите (4 от тях — от най-благороден метал) плюс 259 (65 златни) медала от републиканските шампионати; 12 отбора получиха признанието на най-силни в страната; 10 са новите майстори на спорта, 65 души станаха кандидати за това звание.**

● **17 854 спортисти, включени в 1454 отбора, се състезават сега по спортните терени на окръга. Най-много от тях са ученици — 11 659, други 3503 са работници и служители, 2467 — кооператори и механизатори и 225 (едва?!) — студенти.**

Сега погледите са отправени към нови хоризонти, разкрити от приетата перспективна програма за развитието на физическата култура и спорта в окръга:

● **Краят на 1975 г. трябва да завари организацията с 22 950 системно занимаващи се със спорт, 12 715 от които да имат спортен разред. Ще бъдат подготвени 32 майстори и 85 кандидат-майстори на спорта.**

● **Амбициите са всяка година 15 бургаски борци да обличат националното трико, да спечелят най-малко 4 медала от най-големите международни шампионати.**

● **Още през следващата година Бургас трябва да влезе в действие научен център. Ще се изработи и моделът на спортно-състезателната дейност, съобразен с икономическите изменения и териториалната структура на окръга.**

С НАДУТИ ПЛАТНА — яхти от четири града: Бургас, Мичурин, Созопол и Несебър, се надпреварват с вятъра (и помежду си) на окръжното първенство по ветроходство.



МЕТАМОРФОЗАТА НА «ВОЛОВ»

Сега тя е факт. И не молкова с тличното представяне засега а шуменските футболисти в се-ерната „Б " РФГ в тазгодишно-по първенство, колкото с редица руги неща извън и в самия от-ор, със стила и методите на дру-кественото ръководство.

След 12-ия кръг, който се със-оя в събота, „Волов " продължа-а да е водач във временното кла-иране с актив от 7 победи и 5 авни резултата, 4 от които ка-по гост, с голова разлика 23-7 и 9 точки.

Гледахме шуменските футбо-исти в последния им мач – в Сви-ов срещу местния „Академик ". стите играха открит, нападател-ен футбол, умело атакуваха и е бранеха. И всички техни ейства бяха в рамките на ко-ектността и уважението към ъперника. Нулевият резултат Всъщност бе справедлив и логи-ен завършък на този възлов – и а шуменци, и за студентите – двубой. В него старши треньо-ът на „Волов " Борис Павлов из-ади на терена следния състав: *Ю. Димитров /28г./ – Н. Хасанов /23/, Ц. Димитров /19/, Ил. Пана-отов /27 – кап./ – Н. Донев /22/, 4. Еминов /23/ – Ем. Занков /23/, П. Сладкаров /26/, А. Николов /19/, Л. Владов /23/, П. Лучев /25/.* До края на мача в тима не бе извършена смяна. Най-силно впечатление направи играта на защитата. „Волов" действуваше по системата 1 – 4 – 3 – 3, която използува не само като гост, но и у дома. Напред бяха двете крила и централният нападател, а зад тях бяха тримата полузащитни-ци Донев, Владов и Сладкаров, чиято игра обаче бе съпътствува-на от неточни подавания. . . Най-ярко впечатление сред шуменци остави централният защитник Ц. Димитров – отскоклив, бърз, с добра ориентировка в заплетени-те ситуации пред вратата на Ди-митров. Бледо се представиха то-зи път трите „остриета ", гол-майсторите на „Волов " Николов /6 гола/„ Занков /6/ и Лучев /5/. За 90 минути те отправиха само 4 удара към вратата на „Акаде-мик " – твърде слабо постижение.

. . . Успешният старт на „Во-лов " едва ли би представлявал за някого изненада, ако нещата за тима се възприемат само от гледна точка на „състезателния про-токол ". Защото през пролетта на 1970 г. шуменският отбор бе изваден от състава на северната „Б " РФГ за допуснати груби фи-нансови нарушения.

Сега мази история е само един неприятен спомен. Отгогава е из-текло немалко вода, отдавна страстите са се уталожили, ос-танала е само „обицата на ухо-то ". Още от есента на същата година шуменци заиграха в зона „Янтра", финиширайки в края на първенството с 14 точки предни-на. Първи в зоната – това пости-жение им даде „ключовете " за старата квартира, за завръщане в състава на северната „Б " РФГ. Възприе се нов курс в отбо-ра, коренно противоположен от „доброто старо време " – периода на големите премии, на привлича-нето на готови играчи отвън, на задоволяване финансовите иска-ния и капризи от най-различен род на треньори пришълци.

● *От 22-та състезатели 11-те гурбетчии – от София, Попово, Бургас и Търговище – са освободе-ни. Техните места се заемат от местни момчета от детско-юно-шеската школа на „Волов ". Най-после трудът на нейните трима щатни треньори е забелязан и оценен!*

● *Обновява се футболната сек-ция, избира се ново бюро.*

● *Засилва се възпитателната работа с футболистите и зрите-лите.*

Удоволствие бе човек да наблю-дава шуменския отбор в Свищов в деня преди мача. През свободно-то време състезателите разгле-даха новостроящия се химически комбинат „Свилоза ", след закус-ката в хотела централният напада-тел А. Николов изнесе интерес-на беседа за миналата и настоя-щата история на крайдунавския град. Състоя се и шахматен блиц-турнир. На всяка крачка шу-менци правеха впечатление с до-брото си възпитание. . .

След мача беседвахме със стар-ши треньора на „Волов " и по-мощника му Т. Тодоров относно амбицията на отбора да не изпуска водачеството, да се бори за близане в „А " РФГ. И двамата проявиха известна сдържаност, но зад думите им прозираше амби-цията. . .

В разговора се намесиха и игра-чите. Лявото крило П. Лучев от-кровено сподели общото настрое-ние на тима:

– Шокира ни обстоятелството, че напоследък някои играчи от противниковите отбори ни намекват, че нашето водачество все още не значи нищо, че за „А " групата е нужно „да се вземат ня-колко мача по така. . . ". Ние оба-че твърдо сме решили да водим борбата честно, без задкулисни машинации!

Така или иначе, засега „Волов " е набрал добра скорост, метамор-фозата дава добри плодове. Из-бран е верен път – под знамената са свикани млади, талантливи местни футболисти, които миле-ят за отбора. Нима дори само то-зи факт не заслужава адмира-ции?. . .

Веселин ЛЕСИНГЕРОВ
наш пратеник



Свищовски защитник прибягва до шпагат, за да спре Л. Владов – „десетката " на „Волов ".

ГОЛМАЙСТОРИ

ЮЖНА „Б " РФГ

10 – Цветков /Мц – Пз/
9 – Христов /Пк/
7 – Аврамов /Пк/, Михайлов /Велб/, и Хараланов /Кан/
6 – Божилов /Пк/, и Запрянов /Дгр/
5 – Станков /Дгр/, Мендизов /Мц – Пд/, Тодоров /Мц – Пд/ и Дели-беев /Пир/
4 – Колев /Гр/, Харизанов /Мин/, Николов /Балк/, Бекиров /Кан/, Латинов /Кан/, Трайков /Род/ и Петров /Тор/

СЕВЕРНА „Б " РФГ

8 – Йорданов /Кърп/
6 – Митев /Мет/, Яшов /Лок – Мз/, Петков /Лок – Мз/, Маринов /Рак/, Данчев /Кърп/, Занков /Вол/, Николов /Вол/ и Петров /Дор/
5 – Теофилов /АК/, Тодоров /Бд/, Лучев /Вол/, Генов /Кърп/ и Йорда-нов /Мет/
4 – Влъчков /Ч/, Христов/Ч/, Геор-гиев /Кърп/ и Димитров /Луд/
3 – Йорданов /Ак/, Николов /Дор/, Сираков /Луд/, Урдев /Лок – Мз/, Йончев /Мет/ и Николов /Ч/



Шуменските футболисти пред новостроящия се химически комби-нат „Свилоза " в Свищов.

Снимки: Чавдар КУРТЕВ

ЧЕТИРИСТРАНЕН СПОР

От първенството на „Б " РФГ изминаха 12 кръга. И мъкмо по-следният, 12-ти кръг донесе един колкото необикновен, толкова и чудноват обрат.

. . . Това, че след първите два кръга начело във временното кла-сиране на юг бе „Торпедо ", може да се приеме само като епизод. Още след 3-ия кръг „новакът " от Карлово-Сопот бе „детрониран " от „Марица " /Пг/. От 4-ия до 8-ия кръг кормилото бе пое-то от „Родопа ", но в 9-ия кръг този отбор претърпя първата си загуба и на негова смяна дойде отново „Марица " /Пг/. Едва то-гава пред „Марица " /Пг/, в чийто състав играят само 2 – 3 познати от миналото фигури, се изпречи първият сериозен съпер-ник – едноименникът му от Па-зарджик. В този мач на пазар-джишкия стадион имахме въз-можност да наблюдаваме играта на пловдивчани. И направо остана-хме разочаровани.

В следващите два кръга стана-ха две нови „рокади " между пло-вдивчани и основните им съпер-ници от Смолян. Но дойде 12-ият кръг – „Марица " /Пг/ бе отново победен, моя път в Кюстендил от „Велбъжд " с 2 : 0, а „Родопа " на свое поле се задоволи срещу „Пирин " с равен резултат – 0 : 0. И тогава в спора между тях се намесиха още два претендента. . . Бавно, но сигурно към върха нас-тъпваха „Перник " и „Грани-чар ", които в същия 12-ти кръг се завърнаха с пълен успех от гостуванията си съответно на „Марица " /Пз/ и „Яворов ". Сега вече в челото са 4 отбора с еднакъв брой точки – по 18! Спо-рът стана четиристранен, като таблицата се оглави за пръв път от „Перник " благодарение на по-добрата му голова разлика пред „Марица " /Пг/, „Граничар " и „Родопа ".

И не само това – „Перник " е най-резултатният отбор от всички състави в двете „Б " РФГ. Футболистите от миньор-ския град са поразили досега 30 пъ-ти противниковите врати. В не-говия състав играят едни от най-изявените голмайстори в гру-пата – Христов, Аврамов, Божи-лов,– но в стрелбата участвуват и редица други като Стоя-нов, Стоилов, Шадов, Банчев, Ва-силев, Славейков и Йорданов. То-ва показва, че добрата резултат-ност на „Перник " е колективно дело на целия отбор.

От четирите челни отбора най-разсеяна е стрелбата на със-тезателите от „Родопа ". Те са постигнали само 12 гола, но в за-мяна на това защищават вра-тата си най-зорко – допуснали са едва 5 грешки!

Нещо аналогично на челото на таблицата представлява и нейни-ят завършек. В дъното са заседна-ли три отбора също с еднакъв брой точки /по 6/ и те са „Яво-ров ", „Горубсо " и „Арда ".

След 12 кръга в мрежите на юж-ната група са спрели 265 топки /в северната група – 264/. Средно на кръг се падат по 22,08 гола, а за всеки от изиграните досега 108 мача – по 2,45 гола. Пред нас са още 22 кръга със 198 мача. Не ще съмнение, че при тяхното изи-граване ще настъпят още много нови събития и едва тогава ще стане ясно кой отбор ще заслужи да премине в най-висшия клас на нашия футбол. Изводите от досегашното развитие показват, че право на това ще имат тия, които умеят да играят еднакво добре и на домашна, и на гастрол-на сцена. А таблицата говори, че най-силни в това отношение са „Перник " /с 5 победи у дома и 3 навън/ и „Граничар " /съответ-но с 5 и 4/. . .

Ангел ИВАНОВ

ПОЗИЦИИТЕ НА ОТБОРИТЕ ОТ „А" РФГ ПРЕДИ XII КРЪГ

ОТБОРИ	КЛАСИРАНЕ СЛЕД XI КРЪГ — 1971/1972 г. ОБЩО					%	ДОМАКИН					%	ГОСТ					%	ДУЗПИ За	ДУЗПИ Против	ГОЛМАЙСТОРИ	наказания „А" РФГ	наказания юношески	КЛАСИРАНЕ след XI кръг на п-во 1970/1971 г.		
1. ЦСКА Септ. зн.	11	9	2	0	30—11	20	91	5	1	0	21— 7	11	92	4	1	0	9— 4	9	90	3(2)	1(1)	12 — Дерменджиев	3	2	1. ЦСКА Септ. зн.	35— 9	21
2. Левски Спартак	11	8	2	1	27— 5	18	82	5	0	0	14— 0	10	100	3	2	1	13— 5	8	67	2(2)	1(0)	9 — Жеков, Цветков, Петков.	5	3	2. Ботев	21— 9	18
3. ЖСК Спартак	11	7	1	3	26—13	15	68	6	0	0	20— 2	12	100	1	1	3	6—11	3	30	3(3)	3(3)		6	1	3. Левски-Спарт.	19— 6	16
4. Берое	11	7	0	4	23—19	14	64	5	0	1	17— 6	10	83	2	0	3	6—13	4	40	4(3)	2(2)	7 — Панов, Н. Димитров, Богомилов, Манолов, Е. Йорданов.	2	1	4. Тракия	20—19	15
5. Локомотив (Сф)	11	4	5	2	12—10	13	59	2	1	2	6— 6	5	50	2	4	0	6— 4	8	66	3(1)	3(2)		4	7	5. Марек	18—11	14
6. Етър	11	5	2	4	18—14	12	54	5	0	0	14— 6	10	100	0	2	4	4— 8	2	17	1(1)	0		5	4	6. Академик	13— 9	16
7. Славия	11	6	0	5	17—15	12	54	4	0	1	10— 5	8	80	2	0	4	7—10	4	33	2(1)	1(1)	6 — Недев, Н. Йорданов, Бонев, Момчев.	7	1	7. Етър	11—17	13
8. Дунав	11	5	1	5	15—16	11	50	4	1	0	10— 2	9	90	1	0	5	5—14	2	17	2(1)	3(1)		7	6	8. Спартак	23—22	11
9. Тракия	11	4	2	5	19—16	10	45	3	1	2	12— 7	7	58	1	1	3	7— 9	3	30	3(3)	2(1)	5 — Я. Кирилов, Луканов.	1	2	9. Дунав	9—13	11
10. Черно море	11	4	2	5	16—21	10	45	3	1	1	10— 5	7	70	1	1	4	6—16	3	25	1(1)	1(1)	4 — Б. Колев, Денев, Михайлов, Коцев, Маринов, С. Ангелов, Белчев, Д. Димитров.	4	6	10. Черно море	13—16	10
11. Марек	11	4	2	5	10—27	10	45	4	2	0	6— 2	10	83	0	0	5	4—25	0	0	3(2)	1(1)		5	3	11. Локомотив (Пд)	17—20	10
12. Ботев	11	4	1	6	18—19	9	41	4	0	2	16— 9	8	67	0	1	4	2—10	1	10	0	1(0)		3	2	12. ЖСК Славия	15—19	10
13. Черноморец	11	4	1	6	17—18	9	41	4	1	0	13— 3	8	80	0	1	5	4—15	1	8	1(1)	2(2)		6	5	13. Чардафон Орл.	14—21	10
14. Лъсков	11	3	2	6	9—14	8	37	3	2	0	8— 2	8	80	0	0	6	1—12	0	0	0	0	АВТОГОЛОВЕ — Бароков, Калчев, М. Пенев, Вълков, Кордов.	2	2	14. Лъсков	7—15	10
15. Чардофон Орл.	11	1	5	5	8—13	7	32	1	4	1	3— 4	6	50	0	1	4	5— 9	1	10	1(1)	2(2)		10	2	15. Марица	7—21	5
16. Локомотив (Пд)	11	0	7	4	10—19	7	32	0	4	2	6—10	4	33	0	3	2	4— 9	3	30	0	2(2)		8	2	16. Черноморец	9—24	5
17. Спартак	11	3	1	7	8—24	7	32	3	1	1	6— 6	7	70	0	0	6	2—18	0	0	0	5(3)		11	6			
18. Академик	11	2	2	7	11—20	6	27	1	1	4	8—12	3	25	1	1	3	3— 8	3	30	2(1)	1(1)		5	7			

БУЛОН ИМА МНОГО ГРИЖИ

ПАРИЖ, специално за „Старт “

Срещам снощи френски колега, който се завръща от Сен Мало, където са установили подготвителния и тренировъчен сбор френските футболисти за срещата с България.

– Какви са впечатленията Ви?

– Докато бях там, футболистите се хранеха с „аламинути “ (за французина, който обича да си угажда в менето, това е престъпление). Менюто, изготвено от лекаря на отбора, така си и остана първите дни.

На определения ден за сбор минаващия вторник в Сен Мало бяха само селекционерът Жорж Булон и резервният вратар Обур. На следващия ден от Ница пристигнаха Лубе и Ревели. 24 часа по-късно дойдоха, посрещнати от Бланше, който играе в „Нант “, марсилците Карнюс, Нови и Лопез – още потресени от тежката загуба в Амстердам срещу „Аякс “. Към тях се присъединиха късно вечерта Леш, Верн, Мези, Михел и парижанинът Джоркаеф.

Но от този момент започнаха ядовете на селекционера Булон. Берета, левото крило на „Сент Етиен “, бе свалил гипса на левия си крак, обаче болката в коляното му остана и той отказа участие в отбора. Положението на левия защитник Роста не получи подобрение. Предвиденият му заместник Лопез от Марсилия не бе в състояние да играе в Амстердам срещу „Аякс “ и въпреки че в Сен Мало, участието му остава под въпрос. Дойде и най-тежкият удар: централният защитник Боските навехна отново вече навехнатия си пръст на десния крак и бе диспансиран. Отказа участие по болест и Грес. Отсъствието на лявото крило Берета се очакваше и Булон бе взел своевременно мерки за повикването на Бланше (Нант) и на Флок (Монако). Травмата на Боские обаче е тежък удар, защото разстройва единството на една отбранителна линия, калена в мачовете на френския национален отбор от няколко години насам, и Булон се превърна в телефонист. Повика в Сен Мало братя Ербен и младия Ларке (и двамата от „Сент Етиен “). Те обаче след дълги колебания отказаха. Отказа и повиканият централен защитник на „Ним “ Оже. Най-сетне в събота изборът на Булон се спря върху двама съвсем нови играчи – Лопе и Камерини от „Ница “. И двамата са централни защитници, докато Камерини е по-стабилен в персоналната защита, Лопе, който играе „либеро “ в своя отбор, ще бъде вероятно предпочетен за поста на Боские.

Междувременно френските национали не преустановиха редовните си тренировъчни занимания по плажа в Сен Мало при отлив на океана. В неделя Булон им устрои дори един минитурнир с участието на младежа и юношеския отбор, които се подготвят в съседство.

Какво представляваше тренировъчният турнир на националите. Първи играха (30 минути) младежът и юношеският отбор. Резултат 0:0. След това младежкият отбор срещна проектонационалния. Очакван вместо Лопез с № 2 из Флок, а в центъра на отбраната бяха Нови и Камерини. Впрочем и състава: Карнюс – Флок, Нови, Камерини, Джоркаеф – Мишел, Мези – Бланше, Леш, Ревели, Лубе. „ отборът победи с 1 : 0 чрез гол Флок. След това в нова половинчова игра „А “ отборът се наложи пред юношите също с 1 : 0 /Бланше/.

Булон се отказа от всякакви изяснения по въпроса за състезателите окончателния състав, който ще бъде едва когато „Старт “ е на родна машината. Все пак не остана тайна, че селекционерът е телефонирал в Марсилия, за да се информира здравето на Боские.

Очаква се, че „петлите“ ще започнат със следните единадесет: Карнюс – Лопез, Нови, Камерини, Джоркаеф – Мишел, Мези – Бланше, Леш, Ревели, Лубе.

По-сигурен изглежда съставът на нападателите, който ще играе в Стара Загора. Ще бъде неочаквано, ако на терена излязат други освен: Баратели – Ревелини, Гардон, Трезор, Грава – Ларке, Жодар – Киеза, П. Ревели, Кемпе, Льошантр.

Жорж МИЛЧЕВ

И ТРЕНЬОРЪТ ИГРАЕ...

Шампионът срещу носителя на купата, „Академик “ /Сф/ срещу „Левски – Спартак “ – това значи ранна развръзка на есенния полусезон в мъжката „А “ републиканска баскетболна група; това значи проверка на най-високо равнище и за двата наши представители в европейските клубни баскетболни турнири; това значи препълнена зала „Универсиада “ /приятна, но за жалост само временна смяна на местожителството със зала „Сливница “/ и при сегашната окастрена програма – може би непоправима загуба за един от двата наши най-добри баскетболни отбори. . . И затова – мач без компромиси, истинско баскетболно дерби!

Шансовете на „Академик “ бяха в безспорно най-добре комплектувания състав, който позволява всякакви тактически варианти и на мази база – самочувствие за непобедимост, което (когато е подплатено с игра на съответното равнище) е естествено във всеки мач да намира нова „храна “. Да, но този състав е задължително да бъде добре подготвен и също така задължително – добре ръководен. Във всеки мач и особено в такъв като неделния, когато съперникът е силен, също амбициозен и далеч не без възможности. А тъкмо този мач завари шампионите неподготвени – без нито една пълноценна тренировка, откакто неотдавна Н. Нейчев не работи с тях (той замести Д. Митев на кормилото на националния отбор). Въпросът за заместник на треньора не бе своевременно решен и на мази може би най-важна среща в първенството шампионите бяха ръководени от Л. Йончев, методист в „Академик “. А студентското дружество има наистина изключително богат резерв от специалисти, за да не липсват в решителните моменти истински ръководители на състезатели, всеки от които сам за себе си е играч, но не и водач – способен да мобилизира, да поведе съотборниците си, да реши мача...

Контрашансовете на „Левски–Спартак “ при създалата се ситуация се криеха в максималното използуване на слабостите на съперника – главно в организацията на играта – и „сините “ съумяха да ги използуват докрай. Треньорът им А. Кузов знаеше във всеки момент кой най-добре ще се чувствува на площадката и именно него вкарваше в игра, чувствуваше тънко кога колата тръгва по нанагорното и умееше с кратка почивка да я вкара в победния коловоз, а през вторите 20 минути разумно рискува и заложи на големия си коз – ветерана Минчо Димов, който за сетен път доказа какво значи да си спортист. . .

Бившият капитан на „Левски–Спартак “ отдавна не е сред съотборниците си – няма да го видите на тренировките им, сигурно рядко ще сяда занапред и на резервната скамейка – просто е решил да се прости с големия баскетбол. Но бе обещал на треньора си, на своето дружество, че винаги, щом има нужда от него, е готов да застане под синьото знаме. Сега го повикаха и той дойде – за да въодушевява с присъствието си, да организира и сам да вкарва, да изведе отбора си до победен финал, който може би ще има и цената на златото.

И така – 75:65 (39:34) за „Левски–Спартак “, десет точки разлика в полза на носителя на купата срещу шампиона. И голяма доза оптимизъм в предстоящите стартове на европейско равнище, защото с оглед на първите противници по-важно е „Левски–Спартак “ да е отсега боеготов срещу почти класиралия се АЕК (Атина). Докато студентите едва ли ще бъдат затруднени от амстердамския „Левис фламингос Харлем “ (в които страшна е само третата съставка на името), без това да значи, че не са крайно наложителни организационните мерки за укрепване на нашия първи състав . . .

Петър ХАЛДЖИЙСКИ



Евелин Косев /ЛС – с топката/ – един от ковачите на безценната победа на своя тим.



Н. Гергинов – № 7 от „Академик “ –атакува довчерашния си съотборник Т. Томов / из срещата „Академик “ – ЦСКА 5:4/
Снимка: Петър СПАСОВ

БЕЛЕЖКА на ДЕЖУРНИЯ РЕДАКТОР

Четиридесет и петата среща от турнира за купата на НРБ по водна топка, който беше и първи кръг от новото републиканско първенство, излъчи притежателя на високото отличие.

Необезпокоявани (и този път!) от никого, ЦСКА „Септемврийско знаме “ и „Академик “ (Сф) решиха своя „вечен “ спор.

В един изключително напрегнат мач армейците запазиха равенството само през първата част (2:2). След това студентите бяха пълни „господари “ във водата и се поздравиха със заслужена победа – 5:4. Високата награда бе спечелена от най-добрия отбор на турнира.

Два факта във финалния мач са повод за сериозен размисъл.

„Академик “ победи благодарение на проявената изключителна воля и дух, максимално изразходване на силите, здрава тактическа дисциплина и борба до последната минута.

За съществуването на тези оръжия беше само загатнато преди десет дни в турнира за КЕШ и студентите безславно напуснаха борбата (холандските шампиони в никакъв случай не бяха по-добър отбор от армейците).

За неделния мач „Академик “ се предвождаше от капитана си – националния вратар Бисер Наумов, който умело ръководеше играта. И стана още по-необяснимо защо този отличен състезател отказа да играе в турнира за европейската купа! . . .

Изводът може да бъде само един – за някои отбори отделни вътрешни срещи, изглежда, имат много по-голямо значение, отколкото представянето на националния спорт на международното поле.

През волейболния сезон 1971-72

ЩЕ БЪДАТ ЛИ ПЛОВДИВЧАНКИ В ТСН С «МОДАТА»?

С традиционни успехи в девическия волейбол, но без сериозни завоевания на „голямата сцена “ през този сезон за първи път Пловдив има два женски отбора в майсторската група – „Марица “ и „Академик “.

Аутсайдери или изненада? Да не прибързваме с категорични прогнози. Шампионатът е едва в началото си и до края ще изтече доста вода. В града на хълмовете са на ясно, че от двата отбора не могат да се очакват някакви подвизи. Но все пак досегашните им мачове в групата намекнаха за потенциални възможности, които са надеждна база за едно положително развитие.

След като преминаха успешно през низовите ешелони – „Б “ група, втора „А “ група, – студентките осъществиха дългогодишната си мечта. Дебютът им сред майсторките показа, че сравнително бързо се аклиматизират в тежкия за всеки новак климат. Удължената изпитна сесия на някои основни състезателки /този вечен проблем на студентските отбори!/ наруши подготовката и от важния турнир в Кърджали „Академик “ се завърна само с една победа. После започнаха сериозните изпитания със стожерните отбори. Срещу „Локомотив “ бяха неубедителни. Последва силният мач срещу „Славия “, който, макар и загубен с 1 : 3, раздуха амбициите. В него добре пролича стремежът да се преодолее шаблонната опростена игра, да се премине към по-съвременни комбинативни действия. „Можем да бъдем и нещо повече! – с нескрити нотки на оптимизъм каза след този мач треньорът Величко Джилянов. – Не ще бъде изненада, ако поднесем и някои изненади! “ Първата дойде още на следващия ден. Но... неприятна! Този път студентките учудиха дори себе си със своята анемична игра и преглътнаха тежка загуба от ЦСКА „Септ. знаме “ с 0 : 3 /9. 9, 8/.

Няма що, опитът не се „купува “ само с шест мача. . .

В женския отбор на „Марица “ сега играе само една състезателка, надхвърлила девическа възраст! Звучи куриозно, но е факт. Почти всички останали са девойки от младша възрастова група. Най-голямата заслуга на треньора Иван Батев е, че у този най-млад състав в групата вече се чувствува специфичен почерк, съобразен с изискванията на модерния волейбол, който все още е съпроводен с доста „правописни “ грешки, но и крие добри перспективи.

И още нещо, за което дружественото ръководство заслужава упрек. В сянката на баскетболните шампионки женският волейбол на отбора е останал твърде встрани от грижите на своето дружество. Нека не се забравя, че именно волейболът е носител на най-дългогодишните традиции в „Марица “, че там са израснали редица първокласни наши състезателки. В името на тези традиции женският волейбол в това дружество заслужава повече внимание!

Станко СТОЯНОВ

ХАВАНА НЕЕ ВАРНА...



Главни действуващи лица в хаванската битка ще бъдат заслужилата треньорка змс Жулиета Шишманова и корепетиторът Андрей Башев...

Това е една съвсем кратка ис тория, в която всичко все още се помни. Първата международна среща по художествена гимнасти ка се състоя преди десет години (1961 г.) в София. Участвуваха НРБ, СССР, Чехословакия. Втора та (на 4 декември 1963 г. в Буда пеща) по-късно беше обявена за първо световно първенство. Та ка „люст фактум" и резултатите, по стигнати там, се записаха в „кни гата" на големите първенства: аб солютна световна шампионка — Люд мила Савинкова (СССР)... трета на съчетания с уред — Ю. Трацлие ва... пета, без уред — Ж. Шишма нова...

II световно първенство, 3-4 декем ври 1965 г. в Прага: абсолютна световна шампионка — Хана Мичеч кова (ЧССР)... шеста в многобоя — М. Гигова...

III световно първенство, 18-19 но ември 1967 г. в Копенхаген: абсолют на световна шампионка — Елена Кар тухина (СССР), първа в съчета ние с обръч — М. Гигова, трети в съчетание без уред — Н. Робева и Кр. Филипова, трето място за ансамблово съчетание — НРБ...

IV световно първенство, 27-29 септември 1969 г. във Варна: абсолют на световна шампионка — Мария Гигова (НРБ), която стана и пър ва в съчетание с обръч, първа без уред, втора на топка и втора на въже; световна вицешампион ка — Нешка Робева, втора в съ четание с въже и втора без уред; трета в многобоя — Румяна Сте фанова, втора в съчетание без уред. Три българки взеха 12 от 15-те възможни медала, другите шест от ансамбловото съчетание — злат ния...

Това може да се прочете в про токолите на световните първенст ва по художествена гимнастика. Но тези протоколи не могат нищо да ни разкажат за големите въл нения, които носеше всяко състе зание. Вълненията се превръщаха в амбиции. Амбициите — в ре зултати. Пето място получи Жу лиета Шишманова на съчетание без уред, когато беше тръгнала да става световна шампионка със своя обръч. Искаше да покаже, че уредът не е декор. Искаше да по каже, че е и за другите. Подкрепя ха се, окуражаваха се, помагаха си. Може би затова и трите дадоха своя максимум. Показаха всичко, което бяха научили в тренировките, и взеха всичко, което можеха да себе си, и за другите. Подкрепя ха се, окуражаваха се, помагаха си. Може би затова и трите дадоха своя максимум. Показаха всичко, което бяха научили в тренировките, и взеха всичко, което можеха да

тренировките. Тогава Жулиета си мислеше: колко несправедливо мо же да бъде едно състезание, как за две минути може да отиде на вятъра толкова много труд... По-късно тя трябваше да промени представата си за това „много труд". Впрочем много други пред стави се промениха през това вре ме за треньорката Шишманова. То ва, което остана неизменно, е голя мата й амбиция, голямата й упо ритост в този труден път по въз ходящата линия до най-големия връх. Два пъти нейната състезател ка Мария Гигова стана световна шампионка на обръч. Два пъти Жулиета видя тази своя първа мечта изпълнена докрай. Сега спецна листките от всички страни призна ват, че на обръча е отишла дале че, далече напред, че трите нейни състезателки, които триумфира ха във Варна, спечелиха преди всичко именно с обръча, който бе нейната треньорка през следващи те две години, за да спечелят те зи две загубени титли...

Идваха грешки и несполуки. Ид ваха огорчения от съдии. И ся каш всяко ново огорчение беше и нова сила. От всяка битка, от която излизаше с рани, отборът повече укрепваше. За да дойде и тази невероятна, уникална победа във Варна! Защо несполуките ни водеха към върха, а победата ни се отрази така зле?

Този брой на „Старт" ще из лезе три дни преди световното пър венство в Хавана. Него гимна стичките ще могат да прочетат ед ва когато се върнат и никой няма да може да каже, че са се пов лияли от написаното. Защото не са малко случаите, когато спорти сти и треньори са търсили причи ните не само във вятъра, който духал не от тази страна, от коя то им било по-удобно, но и в стра ниците на вестниците, които не достатъчно ги окуражавали. Или пък прекомерно много ги окуража вали (според случая). Бих могла да изчакам няколко дни резулта тите от борбата в Хавана и все пак не искам нищо да влияе на това, което трябва да бъде казано. Резул татите могат да бъдат блестящи. Трябва да бъдат! Защото върху една вече толкова солидна основа, изграждана в продължение на мно го години, е натрупано още много труд, опит, нова мъдрост... Треб ва да бъдат, защото изпращаме ед на световна шампионка, една ви цешампионка и една опитна състе зателка, участвувала още в труд ната борба в Копенхаген. Трябва да бъдат, защото треньорките ни вече имат авторитет и опит, по казаха, че могат да диктуват иг рата... И все пак зад никакъв блясък не бива да се скриват теж ките проблеми, които стоят пред фе дерацията веднага след завръщане то от Хавана. Проблеми, които

Може би Мария Гигова. Мария има на своя страна името на вед нъж некоронована и веднъж коро нована кралица на художествена та гимнастика, има необикновен чар и артистичност, които пленяват публиката. Ако съумее да се въз ползува от всичко това, ако съу мее да преодолее затрудненията, които сама си създаде в последна та година, ще трябва да признаем, че това е рядък феномен, който не се влияе от нищо. Ще трябва да й признаем изключителната дарба да се съсредоточава на състезания та и да надминава дори себе си в решителната минута. Ще трябва да й признаем, че е най-зрялата, най-готовата за тази титла гимна стичка. Но въпреки всичко не мо жем да я поздравим за лоялност към другите...

Може би световна шампионка ще стане Нешка Робева? Има всички качества за това. Добра състеза телка, била е вече вицешампион ка, калена е в три световни пър

страна е и темпераментната, силна игра, която Нешка има в най-доб рите си дни. Игра, която рязко я отделя от всички, игра, с която пали публиката, както никоя дру га състезателка. И все пак дали тези три дни в Хавана ще бъдат до брите дни на Нешка? Дали тази силна гимнастичка с толкова сла ба психика ще издържи високо то напрежение, започнало толко ва по-рано от състезанието?

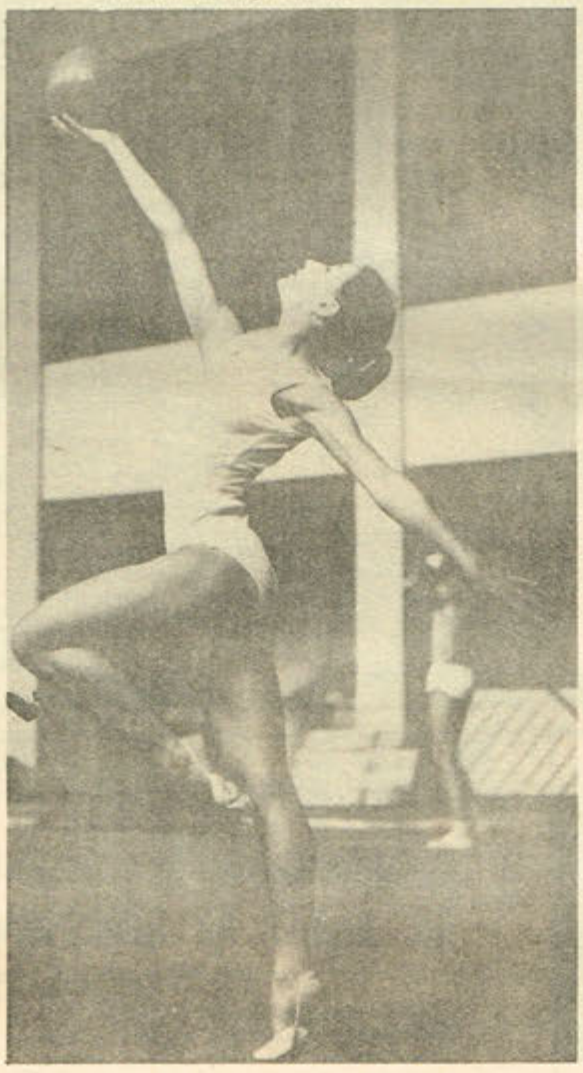
Може би световна шампионка ще бъде. Красимира Филипова? Нека си спомним, че неведнъж е побеж давала и световната шампионка, и вицешампионката. Техническа, из рядна, чиста състезателка, Фили пова има всички преимущества, когато артистичността на едната и темпераментът на другата изневе рят.

И така изпращаме три равно стойни претендентки за титлата „абсолютен световен шампион". Казвам го съвсем убедено — и сега, когато няма възможност да се „повлияе", без сянка от дипло мация. И мисля, че никой няма да се изненада, ако на 14 ноември прочете във вестниците което и да е от трите имена като име на побе дител. За съжаление няма да се изненадаме и ако не намерим ни то едно от трите имена. Така мер вни, така напрегнати, както отдо доха, ще им трябват много сили за концентрация. Ще им тряб ват много сили, за да бъдат Мария Гигова, Нешка Робева, Красимира Филипова. А на ус пехи

Четвъртата световна шампионка Мария Гигова



Световната вицешампионка Нешка Робева



Носителката на бронзов медал от Копенхаген Красимира Филипова



НАСТЪП-
ЕНИЕ

ПРАГА, специално за „СТАРТ“

рвенството на ЧССР по ху
ствена гимнастика, четиринаде
поред, което бе почти в наве
то на световното първенство
(уба, съсредоточи върху себе
ниманието на цялата гимнасти
общественост у нас. Изнена
се получи още в началото на
зването. С непокорната дълга
най-добре се справи 18-го-
ата Марцела Клингерова,
ен тип състезателка, майстор
ва техниката при игра с уре
девойка със здрави нерви и
чително музикално чувство.
ечели както многобоя (37,60),
финалното състезание с топ
в вече.
рата в класирането, Яна Хруз
(23-годишна), е съчетание от
майсторство с лирична въз
вост.
ойката за Куба се допълва от
дишната Яна Вонашкова (тре
ка Цвета Черна), която наи
показа нестабилност в мно
но финалът я завари вече
йна и с типичната за нея
доточеност. Тя бе най-успеш
в съчетанието с лента и обръч
единствената от чехословаш
състезателки, която вече е
тувала на световно първен
в индивидуално изпълнение и
личава със своята прециз
и упоритост.
дожествената гимнастика в Че
ловакия възлага отново голе-
надежди на ансамблового съче
, чиято авторка пак е Квета Чер-
В Копенхаген нейното съчета
е шестте участнички завоюва
ребърни медали, а във Варна
бронзови. И този път колекти
със своята игра по мотиви на
та „El condor pasa“ же-
да атакува някои от челните
. Освен посочените вече три
ателки (за Куба няма да за



Втората абсолютна световна шампионка Хана Мичехова

мине отделен отбор за индивидуал
ните състезания и отделен за ан-
самбловото съчетание) членки на
този колектив са още Ирена Стан
кова (резерва на световното пър-
венство в Прага и участничка в
ансамбловото съчетание в Копен-
хаген), Иржина Блахнова — Нёко-
лова (омъжила се в началото на
септември) и Станислава Фран-
това.

Мила ХАНЗЛИКОВА

ВСЯКА Е ПРИМА

специално за „СТАРТ“ от АПН

път поред купата на
е спечелена от 22-годишната
от Свердловския педаго-
институт Алфия Назмутди-
. В своите съчетания тя включ-
скокове. Затова в играта й
стота, динамика, рязкост на

тази сезон стабилност в иг
си най-после постигна и 20-го
московчанка Елена Кар-
студентка в Централния
по физкултура. Преди 4
Елена стана абсолютна све
шампионка в Копенхаген, но
пречваха да я преследват не
Днес обаче възпитаничката
школата треньорка на СССР
Лисицян е готова да се бо
за най-високата титла.
съчетание на Карпухина е
с артистичност. У нея няма
елементи. Всяко движе
естествено, подчинено е на
художествена идея. „Съ-
на Карпухина с топка —
спира треньорката на съвет-
сборен отбор по художестве-
гимнастика Валентина Батаен —
със съвършената си техни
елемент е шлифован и
, а цялостната композиция
с блясъка с брилянти!“
Елена е
съчетания.
много интересно и
е и съчетанието й с въже.
обаче все още е на „вие“.
достатъчно време, за
дребните недостат-

Тази сезон 23-годишната сту
от Киевския педагогически
Наталия Овчинникова заед
треньорката на
Ивка Салиева намери нов
Любителите на спорта са свик
виждат върху подиума една
дръзка и поетична
За нея дори казваха,
в „общото“. Когато на
състезания Наташа из-
съчетанията си с въже под
на танцувалите руски
момичета не можала
, че пред тях е същата
— толкова динамична,
и разнообразна тех-
в играта й.
призьорка от свето-
първенство във Варна, 18-го-
студентка от Омския педа-

гогически институт Галима Шугурова, претърпя неуспех в турнира за купата на СССР. Галима направи обръча, но нейната треньорка смята, че това е само неприятна случайност. Ръководителите на сборния отбор споделят тази оценка.

Галима Шугурова притежава изключителни артистични данни, движенията й са стремителни и пластични.

— Не мога да ви кажа в кое съчетание изглежда най-добре — казва Валентина Батаен. — Мисля, че всяка композиция на Галима Шугурова може да стане украшение за световното първенство. В съчетанието с топка не е по-лоша от Карпухина, а с лента — от Назмутдинова. На всичко отгоре всяко нейно движение е пропито с детинска насмешливост, с подкупваща палавост...

В шесторката за ансамбловото съчетание влизат 16-годишната Елена Леонтиева от Астрахан (висока 169 см, тежка 56 кг), 26-годишната Татя на Машкова от Рязан (164, 56), 17-годишната Жана Васюра от Киев (168, 54), 16-годишната Наташа Говорухина от Свердловск (165, 53), 19-годишната Ала Засухина от Астрахан (166, 52) и 20-годишната Наталия Бордушко от Минск (154, 46). В резерв са 16-годишната Наталия Крашенинникова от Ставропол и една от най-именитите съветски гимнастички — Любов Середа — Парадиева, която неотдавна бе оперирана и участието й в световното първенство е под въпрос.

Кой ще бъде най-опасният съперник на съветските гимнастички в Куба?

— Преди всичко българките — отговаря на този въпрос Валентина Батаен. — Сериозна конкуренция очакваме и от пратеничките на КНДР, Япония, Унгария, както и от домакините на първенството — кубинските гимнастички. Вече три години те се готвят под ръководството на съветската треньорка Зинаида Подолска.

Андрей БАТАШЕВ

Първата абсолютна световна шампионка Людмила Савинкова



Третата абсолютна световна шампионка Елена Карпухина



ГУБЯТ МЛАДИТЕ ТАЛАНТИ?»

МИТЮ ДИЧЕВ — началник «Лека атлетика» в дружество «Славия»:

— Най-важната причина според мен е тази, че не се издирват действително най-талантливите (и перспективни) състезатели. В страната работят около 300 квалифицирани треньори. Най-простата сметка показва, че ако всеки един от тях издири само по едно младо дарование на година, всяка година 300 таланта ще прекрачат прага на лека та атлетика. Но това не става... Пагубно въздействие в това отношение оказва точкогонството. От всеки дружествен треньор се искат точки и той трябва да работи ден за ден, месец за месец, проява за проява. Треньорите са принудени да водят занимания с големи групи начи наещи атлети и атлетки — от по 50—60 души. При нас, в „Славия“, ограничихме този брой максимално до 20, като успяхме да убедим ръководството на дружеството да не се гонят бързи успехи, треньорите да работят наистина в спокойна обстановка.

Критерият за тренировъчната работа (това вече сме възприели в „Славия“!), за дейността на един или друг треньор по лека атлетика в дружествата трябва да бъде не точката, а прирастът на тренирания от него състезател. Нужно е да се обърне по-голямо внимание на подготвителните групи! За да не бъда голословен, ще си послужа с пример. Преди една година в подготвителната група към „Славия“, с която работи учителката Мария Манолова, ни направи впечатление един от нейните възпитаници — Ивайло Горанов. Можехме веднага да го препратим към треньора Димитър Милев. Но решихме да не избързваме. И не сбъркахме. Дадохме Горанов на Милев по-късно и само за пет месеца подготовка младият атлет стана шампион на хвърляне диск и втори на тласкане гюлле сред юношите — мл. възраст. Сега обаче сме решили да не форсираме подготовката на Горанов, да запазим неговия талант...

Сериозна пречка за израстването на младите таланти е липсата на материална база за зимна подготовка. В това отношение мога да дам пример. Преди две години бе взето решение да се построи покрита лекоатлетическа писта в Кирковски район. Още през есента на миналата година се изляха основите за нея, но и до ден днешен пистата (142 метра дълга и 22 метра широка) си остана само с... основите, които потънаха в бурени!

Има още една съществена причина за отлива на младите таланти. В „Славия“, към Главното управление на Строителните войски, още през 1966 години бе създадена спортна школа. В нея обаче почти няма лекоатлети. А има борци, боксьори, щангисти... Причината за това е, че лекоатлетите са със средно образование и не постъпват на служба в Строителните войски. Една малка част от тях се озовават в армейската спортна школа „Чавдар“. Нещо повече. Тази есен нашият атлет С. Димитров, бивш юношески рекордьор на тласкане гюлле, постъпи в школа „Чавдар“ вместо при нас... Вече направихме необходимите постъпки нашите лекоатлети да отбиват за в бъдеще редовната си военна служба към Главното управление на Строителните войски.

В дружеството ни се получи неотдавна писмо от Красимир Николов, спринтьор от Габрово, който понастоящем отбива редовната си военна служба в Кюстендил. Момчето е с първокласно постижение на 100 м, но както пише, сега едва ли би постигнал време 11,0 сек., тъй като понастоящем няма възможност да тренира. Николов безспорно е талантлив юноша, но след година-две (сигурен съм в това!) ще изчезне от пистата. И тогава може би мнозина ще се чудят защо се губят млади те таланти...

ЛЮБЕН КОНТЕВ — методист по футбол в научния център на ЦСКА «Септ. знаме»:

— Въпросът е важен и сложен. И все пак причините за това не са многобройни (става дума за футбола). Мисля, че една от тях е липсата на строй на, добре обмислена организация на мачовете. Известно е, че състезанието най-добре формира младия футболист, че то е неразделна част от учебно-тренировъчната дейност. За съжаление календарът на футболните срещи съвпада с този на учебните занятия. Според мен това е неправилно! В случая има и нещо друго. Броят на официалните състезания не е голям — месеците юли, август и септември пък не се използуват за обучението на младите. Погрешно е и за в бъдеще в края на учебната година да се организират финални мачове. Сегашната практика на подбора и начинът за подготовка на младите футболисти страдат от един сериозен недостатък — липсват турнирите, за които най-подходящият период е летният, когато и децата, и юношите (мл. и ст. възраст) са свободни от занятия в училище.

Сериозна спънка за растежа на младите футболни таланти е липсата на повече международни срещи. В това отношение календарът на детско-юношеските ни отбори е слаб. А това безспорно оказва своето въздействие върху психиката им. Ще взема за пример нашите юноши. През тази година те участвуваха само в един единствен турнир в Кремона (Италия) през септември... Същество вува наистина парадокс в подготовката на българските юношески представителни отбори за участието им в различните международни турнири. У нас те не играят на турнирни начала, а заминават навън, за да участвуват в авторитетни турнири! И няма нищо чудно, че нерядко там търпят неуспехи... В недалечното минало имахме един хубав международен юношески турнир „Тодор Горчев“. Той изчезна от нашия календар, а подобни турнири се въведоха в Румъния, Унгария...

Често пъти са ми задавали въпроса: защо сегашните юноши играят без самочувствие и размах, без творчество, защо се чувствуват неловко пред пълните трибуни? Според мен отговорът трябва да се търси преди всичко в обстоятелството, че те рядко играят преди мачовете на представителните мъжки отбори. Един пресен пример. На 13 октомври на стадион „Народна армия“ се срещнаха в мач за „А“ РФГ ЦСКА „Септ. знаме“ и „Берое“, а юношеските състави играха помежду си чак на 7 ноември!

Мисля, че във връзка с подобряване качеството на детско-юношеския футбол като резерв на отборите от майсторската група ще бъде уместно за в бъдеще да се организират официални срещи в учебно време, като пътуването — отиване и връщане — става в деня на срещата (неделя или празник). За тази цел би трябвало да се обособят отделни групи на базата на териториалния принцип. Например — първа група (София, Пловдив, Пазарджик, Благоевград), втора група (Варна, Шумен, Разград, Толбухин, Русе), трета (Бургас, Сливен, Ямбол, Стара Загора) и т. н.

СРЕЩУ „ПЕТЛИТЕ"



Радостен миг от преди 10 години: Хр. Илиев е забил топката във френската врата. Отиваме на допълнителен мач с „петлите" в Милано.

56 БЪЛГАРИ В 10 МАЧА

Десет срещи, между които за европейско и световно първенство, са играли досега отборите на Франция и България. Ето преди всичко хронологията на срещите:

9. VI. 1932 г. София България — Франция 3:5
24. III. 1938 г. София България — Франция 1:6
25. XII. 1957 г. Париж Франция — България 2:2
11. X. 1959 г. София България — Франция 1:0
11. XII. 1960 г. Париж Франция — България 3:0
12. XI. 1961 г. София България — Франция 1:0
16. XII. 1961 г. Милано България — Франция 1:0
29. IX. 1963 г. София България — Франция 1:0
26. X. 1963 г. Париж Франция — България 3:1
8. IV. 1970 г. Руан Франция — България 1:1

В десетте мача са играли общо 56 български футболисти, а само в осемте срещи след 9 септември 1944 г. — 38. Рекордьори са известните Иван Димитров и Димитър Якимов, играли по седем мача.

Дванадесетте гола, изпратени в мрежите зад известния френски вратари, са дело на осем състезатели. Между тях ще се запомнят имената на Ас. Панчев, отбелязал през 1932 г. и трите гола за България (единствен хет-трик в срещите между двете страни), Якимов, автор на два гола, единия от които — на стадион „Сан Сиро" в Милано — изпрати България за първи път във финалите на световното първенство, на Тодор Диев, отбелязал също два гола. Останалите реализатори са: М. Лозанов, Несторов, Колев, Илиев и Жеков — по 1 гол.

А в листата има още празни места! Трябва да бъде попълнена — при това сериозно! — още утре...

КАКВО НИ ТРЯБВА?

Най-напред нека припомним положението в групата преди двата мача между отборите на България и Франция:

Унгария	6	4	1	1	12—5	9
България	4	2	1	1	8—4	5
Франция	4	2	1	1	8—4	5
Норвегия	6	0	1	5	5—18	1

За да станем първи, преди всичко (и на всяка цена!) са ни нужни 4 точки от двата мача. Тогава по точковия показател ще се изравним с унгарците и решителна ще стане головата разлика. Затова до крайния успех може да се стигне, ако при двете победи над Франция отбележим 4 гола повече, отколкото евентуално ще отбележат на нас французите. А какво ще стане, ако головата разлика от двата мача България — Франция е 3 гола в наша полза? Тук възможностите са няколко. При две наши победи с общ резултат

3:0 — победител в групата ще бъде Унгария, защото ще се изравним по голова разлика с унгарците, но ще бъде валиден следващият показател, предвиден в регламента на турнира: общият брой на головете, отбелязани в шестте мача (унгарците имат 12 гола, а ние ще имаме 11);

4:1 — победител в групата ще бъде България, защото ще се изравним с унгарците и по голова разлика, и по общия брой на отбелязаните голове, а тогава се намесва третият показател: резултатът от директните двубои между България и Унгария, който е 3:2 в наша полза;

5:2, 6:3 и т. н. — победител в групата ще бъде България, защото ще се изравним по голова разлика с унгарците, но ще имаме по-голям общ брой отбелязани голове от тях

Момент от двубоя на стадион „Сан Сиро" в Милано, където с победното 1:0 си проправихме път към финалите за световно първенство в Чили



Васил СПАСОВ:

ОТИВАМЕ ДА СПЕЧЕЛИМ!

Преди заминаването на нашия национален отбор за Нант разговаряме със старши треньора Васил Спасов.

— И за нас, и за французите пътят към първото място в групата минава през две победи — сподели той. — Затова решителен ще бъде първият мач, на френски терен. Срещу нас отборът на Франция ще играе много по-амбициозно, отколкото срещу унгарците. Очаква ни тежко изпитание, при което няма място за никакво подценяване на противника. Такова убеждение се помъчих да вдъхна и у футболистите ни по време на подготовката. Задачата е трудна, но изпълнима. Ще играем нападателно, но не авантюристично...

— Какво искате да кажете: че ще се стремим към победа с 1:0?

— Защо с 1:0? Ако успеем да вкараме повече голове, толкова по-добре! Понятието „нападателен стил" може да се тълкува по различен начин. Да играеш нападателно — това не значи да държиш прекъснато 3—4 състезатели на предна позиция. Когато защитата е притисната от противника, нападателите са длъжни да се връщат на помощ, а после при първата възможност отново трябва да се нагърбят с атакуващите си задачи. Естествено е, че във Франция не можем да играем със същите чувства и намерения като французите.

— Как премина последната фаза от подготовката?

— Тя бе насочена към постигането на нашата цел: две победи! Смятам че сега отборът е в по-добро състояние, отколкото в края на септември, когато играхме с унгарците. Контролното изпитание в Букурещ ме задоволи. Но сега едва ли има смисъл да приказваме повече — часът на решителната битка вече почти е ударил!

ЖУРНАЛИСТИТЕ СРЕЩУ БУЛОН

След мача Франция — Унгария 0:2 треньорът на френския отбор Жорж Булон заяви:

„Станахме жертва на две неща: първо, на един много добър унгарски тим и второ, на нещастния си ден. Отрази се и преумората у нашите играчи. Аз обаче продължавам да вярвам в този отбор, защото е млад и подлежи на усъвършенстване. Не виждам как той може да бъде подобрен в момента чрез включване на нови играчи и промени в стила на игра."

Да чуем сега как Булон обяснява причините за загубата. Ето неговите думи:

„Първо, класата на унгарците, които са по-добри футболисти от нас и които тоя ден откраднаха нашите оръжия — бързината и агресивността. Когато играят така, унгарците не могат да бъдат победени от французи. Това обяснява 70 процента от нашата загуба.

Второ, контузията на Лубе още в първата минута, която намали нападателните ни възможности. Лубе беше в отлична форма и разчитахме много на него.

Трето, френският отбор направи мач на средно равнище в сравнение с показаното по-рано. Това от части може да се обясни с преумората, но не само с нея. Сега, когато във френския шампионат участвуват 20 отбора и началото на сезона е издърпано напред, най-удобният месец за международни мачове е септември..."

Изводите на френските футболни журналисти в редица пунктове се покриват с мнението на Булон — преди всичко по отношение унгарската класа и липсата на свежест у „петлите". Но независимо от това треньорът стана прицел на остри стрели, изстреляни към него от различни посоки. Във „Франс футбол" Жак Феран подчерта, че в сегашния си състав френският отбор няма дефанзивен полузащитник, който да неутрализира втория централен нападател на противника — основната задача и на Мези, и на Мишел е да поддържат нападението. За промени в единадесеторката апелираха и други, защото Джоркаеф е вече 32-годишен, Ростани е в слаба форма тая есен, а в същото време всепризнати като най-добри крайни защитници във Франция се га са марсилците Лопес и Кюла. Н категоричен от всички е Роб Верн в „Екип": „Смятам, че сре Унгария на „Коломб" не играха 1 те най-добри наши футболисти момента. Чудя ме консерват мът при съставянето на национ ния отбор. По начало една национ на гарнитура е „по-крехка" от кл ните състави, защото играе по-ма ко мачове и е трудно да се пост не желаната хомогенност. Норма но е в националния отбор да ст ват минимални промени, но твър опасно е да го превръщаме в об ност, в която е по-трудно да вл зеш, отколкото в някой английски стен клуб."

В „Юманите" Жан-Клод Гри подхвърля: „Неикономичният ст на игра, възприет от Булон, мо да бъде използуван с успех са от играчи в пълна физическа товност — иначе слабостите на стемата се проявяват по най-кр щящ начин."

Едва ли обаче упоритият Бул ще прибегне до промени в съста ако те не бъдат продиктувани травми или неразположение на г говите избраници. При това по жение неизменна ще остане и с мата на игра. Затова начинът, който унгарците извоюваха успе си в Париж, може да служи ка добър пример и за нас.

„Трябва да направим всичко, да победим България и си отм тим на нея за голямото разочаро ние на „Коломб" срещу унгарск отбор!" — провиква се Жак Фер Но общото настроение във Фра ция вече не е толкова бойко и тимистично, както беше преди 9 томври, мнозина разбират, че бива да се вярва безрезервно в „ става от Порто Алегри" на Бул Тогава какво? Да се сменят игра те, треньорът?

Може би най-прав е Ролан П ван, който пише в „Юманите „Слабите пунктове на френския бор са от физическо, тактическо психологическо естество. Те са т кова очевидни, че за оправянето не е достатъчна смяната на игра те или селекционера. Френска единадесеторка страда от слабо те на цялостната организация футбола в страната, от слабост на цяла една система. А това лиза извън рамките на футбола

ФРАНЦИЯ «ТИП 1970-71»

...Преди година и половина в Руан, в късните вечерни часове след мача Франция — България (1:1), френският журналист Робер Верн, водач на „опозицията" срещу селекционера на „петлите", се обърна към един от българските журналисти с въпроса, какво мисли за френския национален отбор.

Отговорът бе приблизително следният:

„Един чудесен отбор, който безспорно има бъдеще. И все пак той страда и може би вина ги ще страда от някои недостатъци. Защото едва ли може да има футболно поколение, което да обединява най-силното в една страна. Винаги има по-стари или по-млади, които са по-добри..."

Верн изглеждаше доволен от чутото, вероятно някои от собствените му мисли намираха неутрално потвърждение. А през лятото на тази година специалният пратеник на „Старт" си позволи да повдигне същия въпрос пред самия Жорж Булон...

— Въпрос на разбиране — от говори той. — Френският национален отбор е отворен за всички. Но моята цел е да създам „клуб Франция" с един постоянен, макар и разширен състав. Аз искам да създам отбор и то ва е дълъг процес. Други предпочитат да „селекционират" своя отбор току преди един мач и да го изпратят на терена. Не мисля, че това е по-доброто...

И поне досега, дори след много ожесточените критики след загубата срещу Унгария, Жорж Булон остава верен на своята теория и... практика. Иначе едва ли може и да бъде. Булон тръгна да търси реванш за френския футбол след загубата на „петлите" на свой терен от Норвегия и елиминирането от световното първенство в Мексико с един млад състав, изминал с него двугодишен път, в който радостите бяха далеч повече от огорченията; и трудно може да се откаже от своята „линия".

А така или иначе, Франция „тип 1970—71" е състав с определен облик.

Един състав, който разчита на своята жизненост, изразена преди всичко в голямото движение и във високите скорости; на своята агресивност, основана на големия периметър на действие.

В повече от случаите в своето двугодишно дело Жорж Булон успяваше да намира достойни изпълнители за своята тактика, за онова, изразено най-шаблонно, 4—4—2, което даваше много възможности и за сигурност в защитата, и за сравнително добра резултатност. Наистина понякога обвиняваха Булон, че предпочита защитата. Критиците често обаче забравяха, че във всеки мач всеки играе толкова, колкото му позволят съперниците.

И затова на критиките след мача с Унгария трябва да се гле да много предпазливо. Може би най-прав е бившият национал Пиатони, познат от първото гостуване на Франция в София през годините на народната власт: „Аз не смея да критикувам отбора за един мач. Той ще загуби и ще спечели и други."

Затова не трябва да се очаква, че „петлите" ще повторят всички слабости, които видяхме срещу Унгария. Дори по-възможно е обратното — българите да срещнат един далеч по-мобилизиран състав, върнал в своите редове бързината и ентусиазма, неуморимостта и игровата дисциплина, които им създадоха толкова много грижи през ранната пролет на 1970 г. в Руан.

ПОБЕДИТЕЛ... ГОЛОВЕ!

СЕГА ИЛИ НИКОГА!

...на българския национален отбор ...футбол предстои ново решител... ...питание — срещите с Франция ...европейско първенство. Задача... ...е по-ясна от всякога — нужни ...победи и в двете срещи, при то ...с убедителна разлика! Един наи... ...труден проблем...

...Но той трябва да бъде решен — ...да се утвърди авторитетът на ...щния футбол на европейски те... ...за да се продължи традицията ...на успешно представяне в пър... ...ствата на стария континент; за ...се запази — най-малко! — пра... ...нашата страна да бъде водач ...група и в следващия шампио... — иначе волята на жребия мо... ...да ни изпрати задълго в сянка ...на непреодолимо силни съперни...

...И точно тези проблеми задължа... ...българските футболисти през ...ките 180 минути във Франция и София да играят остро, нападателно. Дори донякъде рисковано нападателно!... Защото няма дори секунда за губене.. Защото и един равен резултат на френска земя, продиктуван от защита на някакъв престиж, както и една тежка загуба ще имат в края на краищата еднак во горчивия вкус на поражението.

Отборът на „петлите", независимо от есенните си колебания, не трябва да се счита за лесен съперник. Но нима може да бъде лесно на онзи, който е решил да щурмува върховете? „Петлите" могат да бъдат победени — с цялото майсторство, което имат българските футболисти, с всеотдайно изразходване на всички физически и морални ресурси, с онова мъжество, воля и ентусиазъм, които са ни носили толкова хубави победи!

А победа ни е нужна на всяка цена. Сега или никога!



...ские и Мези — опитът и младостта във френския отбор



Ростани с топката, преследван от Бене. Фрагмент от мача Франция—Унгария 6:2, 9 октомври 1971 г.

Съдията ДЖОН КЕЙТ ТЕЙЛЪР

Българският национален отбор за втори път ще се срещне с него. Първата среща бе през 1966 г. в Англия по време на двубоя за световно първенство България — Бразилия. Тогава обаче англичанинът Джон Кейт Тейлър държеше флага на страничен съдия. А сега със свирка в ръка ще бъде главен арбитър на мача ни с франзузите.

Тейлър, един от най-уважаваните футболни съдии на Британския остров днес, е 41-годишен. Съдийски права добива през 1948 г. и прогресира със завидна бързина. Само след два сезона го назначават да ръководи финалния мач за купата на Северна Ирландия. А е едва 20-годишен!

Най-голямата чест за един британски съдия е да изведе на „Уембли" отборите финалисти за купата на Англия. Това, което винаги е било мечта и за Тейлър, се осъществява през 1962 г. Не след дълго го включват в листата на международните съдии на ФИФА. С особено удоволствие Тейлър си спомня и за 1964 г., когато би за поканен да ръководи финалната среща за първенство на Южна Америка между националните отбори на Бразилия и Аржентина на гигантския стадион „Маракана" в Рио де Жанейро.



Джон Кейт Тейлър бе включен в списъка на съдиите, определени да обслужват финалния кръг за световно първенство в Мексико. Днес той е един от най-често ангажираните английски арбитри и от височината на своите 181 см винаги съумява да бъде на висота, когато трябва да разда ва правосъдие по терените на остро ва и в чужбина. А после се връща в месарския си магазин в Уулвърхямп тън, за да дочака следващия „футбо лен ден".

Материалите са подготвени от Митьо ЕКСЕРОВ и Иван ЖЕЧЕВ

«ЗАКРИТИЯТ АНГЛИЙСКИ КЛУБ»...

Така понякога наричат сборния отбор на Франция. Заради сравнително много тесния кръг играчи, на които Булон разчита... А той независимо от номерата, които поставя на гърбовете на своите играчи, обикновено се придържа към следната схема: защита с метач (както правило — Боские), двама полузащитници (най-често — Мишел и Мези), две крила, които действуват като че продължително в средата на терена, и два ма „истински" централни нападатели.

Любимци, ако тази дума може да се използува, на Булон са: вратарят **Карнюс** („Марсилия", 29 г., 178см, 72 кг, 25 мача в „А" отбора), който е считан за един от най-добрите в Европа; чудува със своите намеси в последния момент, когато нападателите виждат топката в мрежата.

Централните защитници са почти постоянни: **Джеки Вони** („Марсилия", 24 г., 174 см, 73 кг, 16 мача в „А" отбора), един тем неуморен играч, пълен с решителност; и **Боские** („Марсилия", 29 г., 180 см, 76 кг, 40 мача в „А" отбора), футболист от европейска класа, много техничен в отнемането на топката от противника.

В средата на терена „оперират" **Мишел** (24 г., 175 см, 70 кг, 21 мача в „А" отбора), чиято главна сила е точността на действията, и **Мези** (22 г., 175 см, 68 кг, 9 мача в „А").

Централни нападатели са **Ерве Ревели** (25 г. 174 см, 71 кг, 47 мача в „А"), един от най-добрите реализатори на Франция (автор на 10 гола за „А" състава), който обаче сега е в сянката на двама от чуждестранния легион — югославянина Скобларя и африканеца Кейта, и **Шарли Лубе** (25 г., 174 см, 72 кг, 27 мача в „А" отбора), едно крило, което респектира с експлозивност, бързина и много силен удар.

Почти постоянен носител на фланелката с № 11 е **Берета** (25 г., 168 см, 65 кг, 20 мача в „А"), едно крило, което блести и със силата на типичен флангов играч, и с големите си тактически възможности в средата на терена.

Впрочем всички тези състезатели са добре познати на българските националя. А това вече не е малко...

Единадесетте избраници на Жорж Булон

БАЛАНСЪТ НА ФРАНЦУЗИТЕ

От 1 май 1904 г., когато игра своя пръв международен мач, френският национален отбор има в баланса си общо 335 международни срещи с футболисти от 35 страни. Ето цялостната равносметка:

Австрия	15	6	1	8	27:34
Англия	28	5	3	20	31:121
Аржентина	4	1	1	2	4:6
Белгия	58	18	14	26	101:137
Бразилия	2	0	0	2	4:8
България	10	4	2	4	20:12
Германия	4	1	1	2	5:10
ГФР	7	3	3	1	18:15
Гърция	2	1	1	0	8:2
Дания	2	0	0	2	1:26
Ейре	7	3	2	2	14:10
Исландия	2	2	0	0	13:1
Испания	16	3	4	9	16:44
Италия	24	3	5	16	32:68
Литва	1	1	0	0	7:0
Люксембург	10	9	0	1	48:10
Мексико	3	2	1	0	8:4
Норвегия	7	5	0	2	11:6
Парагвай	1	1	0	0	7:3
Полша	5	3	1	1	13:7
Португалия	12	8	1	3	25:18
Румъния	3	1	0	2	6:8
Сев. Ирландия	2	2	0	0	7:1
СССР	4	1	2	1	9:10
Уелс	3	2	1	0	9:3
Унгария	15	2	2	11	17:43
Уругвай	2	0	0	2	2:7
Финландия	2	2	0	0	7:2
Холандия	11	4	0	7	24:40
Чехословакия	12	4	0	8	16:22
Чили	2	1	0	1	6:1
Швейцария	27	11	6	10	50:51
Швеция	7	3	0	4	7:5
Шотландия	7	2	0	5	6:10
Югославия	18	5	4	9	27:34
Общо	335	119	55	161	606:778

СПОРТНИЯТ РЕЖИМ — ПРЕНЕБРЕГНАТО ИЗИСКВАНЕ

ВРЕМЕ Е ВЕЧЕ ДА ГОВОРИМ ОТКРИТО ЗА НАРУШЕНИЯТА И ДА ГИ НАКАЗВАМЕ СТРОГО...

Данаил НИКОЛОВ — председател на БФФ

Личният режим на състезателите е стара тема, за футболистите толкова стара, колкото може би и самата игра. За съжаление спазването на спортния режим е все още нерешен въпрос. Безспорно първо условие за това е липсата на достатъчно самоконтрол и дисциплина у самите футболисти, но това не изключва и отговорността на ръководителите. Напротив, именно от тяхната взискателност, от тяхната непримиримост към нарушенията на спортния режим зависи твърде много. Особено за футбола, където местните интереси, запалянковщината, фаворизирането на отделни футболисти водят най-често до безпринципност и компромиси. Така се вреди на самите футболисти и като спортисти, и като граждани. Не може да си представим съвременния спортист способен на дългогодишна резултатна състезателна дейност, при сегашните темпове на тренировки и напрегната игрова програма, ако нарушава спортния режим. Това е съвсем очевидно, но въпреки това най-често нарушавано изискване. Ще посоча примери, които може би мнозина знаят, защото засягат елитни отбори и футболисти, но за всички трябва да бъде ясно, че докато не изгорим с нажежено желязо техните „грехове", трудно можем да влияем на останалите.

В „Славия", „Локомотив", ЦСКА и други отбори и сега проблем № 1, а бих казал и враг № 1, е злоупотребата с алкохола и тютюнопушенето. И то не за единици, а за основно ядро състезатели.

Съвсем наскоро и ние трябваше да се червим заради младия и надежден футболист Георги Илиев от „Локомотив" — София, който облича и екипа на младежкия национален отбор и от който отбор беше изключен за употреба на алкохол. Макар че в момента отбива военната си служба в ж. п. войски и въпреки наложеното му наказание от БФФ, той използувал правата си да излиза за тренировки и състезания и в пияно състояние предизвикал публичен скандал. Наложи се заради това си поведение да изтърпи сериозно наказание — 15 дни арест. Неприятно е и за нас, и за него, разбира се, защото мнозина го познават като футболист, а изведнъж се проявява като нарушител на обществения ред. За съжаление и в този случай се намериха хора, които не си дават сметка, че със своето „застъпничество" не могат да помогнат с нищо. Дали Илиев ще играе един мач повече или по-малко, не е най-важно. По-важно е да разбере, че ако не спазва спортния режим, ако не се държи като добър гражданин, няма въобще да играе футбол.

Не са малко сигналите и за такива състезатели като Бисер Михайлов, Христакиев, Денев, Давидов, Йордан Филипов, Петър Петров, които държат достатъчно сметка, че са отговорни за своите прояви не само на стадиона, но и вън от него като граждани, познати на нашата общественост, като талантливи футболисти.

Едва ли има смисъл да се доказва, че непримиримостта към нарушенията е много важно, няма да бъде пресилено, ако се каже, дори най-важното условие за успех. Точно затова много съществен е въпросът и за личните примери на треньорите, а трябва да признаем, че са малко въздържателите между футболните треньори.

Само ако се създаде обществена нетърпимост към нарушенията на спортния режим, ако всяка проява от подобен род се наказва без компромиси и строго, ще има полза. Но за да бъде борбата успешна, трябва да се води с еднакво усърдие от всички — федерацията, дружествата, секциите, треньорите и т. н.

Като казвам всичко това, не изразявам само моето лично мнение. Всички в бюрото на БФФ са за най-строго порицание и най-сериозни наказания, когато става въпрос за нарушаване на спортния режим.



ЧАШКА КОНЯК В БАР «ЛОТОС»...

Късно след полунощ. Салон, пълен с цигарен дим и алкохолни пари. Дразнеща светлина и мътни погледи. С безразличие „публиката" чака часа на първия трамвай. И в този момент става нещо ужасно... На една от масите между сервитьора и клиента избухва разпра. Поводът няма значение, една чаша в лицето на един млад човек със спортна стойка и шумни реплики. На другия ден мълвата разнася името на един футболист — „Снощи в бар „Лотос" Денев и сервитьорът изнесоха най-интересния номер в програмата..."

Неприятният повод ни срещна с треньора на ЦСКА „Септемврийско знаме" Манол Манолов:

„Зная този случай. Не мислете, че сме му го простили. В нашия отбор се държи строго за всяко нарушение. Денев и друг път е създавал подобни неприятности. Въобще с него има доста затруднения по отношение на дисциплината. Всички го ценим за добрите му качества като футболист, но това не означава безкрайни прошки. Напоследък виждам, че има промяна в държанието му, че държи сметка за обещанието си. Ако го наруши, ще се прости с футбола! За съжаление има и други, на които се услажда и пушенето, и пиенето. Но нямаме на мерение да отстъпваме от строгите изисквания, които цялото ръководство на ЦСКА поддържа.

Неприятно ми е, когато любители на футбола ме срещнат и говорят, че в София има „тайни кътчета" в квартални кръчми, където привилегировани консуматори са футболисти. Точно затова мисля, че цялата наша общественост трябва да ни съдействува, не само да осъжда тези прояви, но и да реагира винаги, навсякъде, където има повод за това. Ако всички ние, ръководителите, хванем здраво в ръцете си контрола над състезателите, дори и най-своенравните ще спазват задълженията, които на лага спортният статут.

ДВЕ СРЕЩИ СЛЕД ПОЛУНОЩ

— Наздраве, Христо Трайков!
— Но аз не пия нито капка алкохол.
— Тогава какво те доведе в бар „София". Отдавна вече е „добро утро".



— Та ние, спортистите, не сме ли хора? След толкова дни на строг режим, тренировки и състезания и аз желая да прекарам приятна вечер с близки другари.

— Да, но утре заминавате на лагер в Павел баня и ти ще бъдеш като изстискан лимон.

— Това е изключение.

— Но снощи ти беше в бар „Асторня"?

— И това ли знаете? Исках да видя ни тресната програма.

Този диалог трябваше да се състои с националния състезател по класическа борба Хр. Трайков, когото наши сътрудници действително срещнаха в две последователни вечери в двата бара.

Да приемем, че Трайков (с него беше и Еньо Тодоров) не са вкусили капка алкохол. Трайков неведнъж е показвал със своите спортни постижения, че познава задълженията на големия спортист. Но нима точно в бара, в най-неподходящите часове на денонощието трябва да се задоволяват културните интереси, и то с програма, която има съмнителна естетическа стойност. А тези няколко часа през двете нощи могат да обърнат много неща във вреда на спортиста. Вярваме на Трайков, че това за него е изключение. Но пишем тези редове, защото го уважаваме като голям състезател и разчитаме на олимпиадата в Мюнхен да го видим на олимпийската стълбичка!

АЛКОХОЛ, ТЮТЮН И СПОРТ

Д-р С. АВРАМОВ
главен лекар на Републиканския център по спортна медицина

Високи спортни резултати са възможни при системна физическа, спортно-техническа и психологическа подготовка. В тази подготовка главно място заема спазването на строг спортен режим.

Алкохолът е общоклетъчна отрова, която уврежда всички органи и системи на човешкия организъм, особено нервната система. Нарушава се нормалното равновесие между основните нервни процеси на задържане и възбуждане.

Интерес представляват изследванията на германския учен Херкхеймер. Той провежда състезание между двама спринтьори, които имат еднакво постижение на 100 метра гладко бягане — 10,6 секунди. Непосредствено преди състезанието той дава на единия от спринтьорите 100 грама вино. **Състезателят, консумирал преди старта виното, е дал по-лошо постижение — 10,8 сек.**

Приемането и на малки количества алкохол води до настъпване на „кислороден глад", до промени във висшата нервна дейност, което дава отражение върху изградения динамичен стереотип. Под влияние на алкохола се разстройва бързината и точността на реакциите, възможностите за съсредоточаване координацията на движението и т. н. Може да се очаква, че такива спортисти ще допускат много грешки (футбол, баскетбол, борба и др.), пропуснати възможности за реализиране на голови положения поради недостатъчна бързина при ориентирането в игровата обстановка, поради неточност в действията или мудност, настъпила поради преждевременно изчерпване на кислорода и умора.

Много спортисти и изтъкнати майстори на спорта подценяват значимостта на тютюнопушенето като фактор, който уврежда здравето и техните спортно-технически резултати. С това може да се обясни фактът, че броят на спортистите, които пушат, е значително по-голям от тези, които консумират спиртни напитки. Най-голямо значение за спортиста и за човека изобщо има влиянието на никотина върху сърдечно-съдовата система. Установено е, че сърцето на пушача за едно денонощие извършва около 25 000 съкращения в повече от сърцето на непушача. Това е едно сериозно допълнително натоварване, което води до преумора, до изтощение. **Интерес представляват изследванията на немския физиолог Клемш, който установява, че изпушването на половин цигара изморява сърцето толкова, колкото колоездене срещу вятър в продължение на половин час.**

Настъпилата умора след изпушване на 20 цигари е равна на умората, получена след 8-часова езда на велосипед срещу вятър.

Никотинът има съдосвиващ ефект, което води до увеличаване на кръвното налягане, увреждат се дихателната и храносмилателната системи. Всяка изпушена цигара отнема значителна част от кислорода, определен за отделните органи и системи в човешкия организъм.

Подчертано е влиянието на никотина и алкохола при т. нар. технически спортни дисциплини (гимнастика, ски-спорта, спринтовите бягания и скоковете, стрелбата и др.), при които за постигането на високи спортни постижения са необходими точна координация на движенията, съвършена равновесна устойчивост, пълна концентрация на вниманието, максимална бързина на реакцията и зрителна острота.

Разстроената под въздействието на никотина или алкохола фина координация на движенията на гимнастика и намалената зрителна острота снижават спортно-техническите резултати. Съчетанията на отделните уреди са особено затруднени. Неточното стъпване върху трамплина или измененият дори със сантиметри опорен пункт при прескока на коня, нарушената тактилна усетливост или зрителен контрол при съчетание на успоредка или висилка, настъпили под влияние на алкохола и никотиновата интоксикация, провалят упоритата дългогодишна подготовка.

Особено ярко се отразява отрицателното въздействие на алкохола и никотина при т. нар. спринтови дисциплини, при които части от секундата решават спортното постижение. Тук забавената реактивност коства на състезателя загуба на ценно време още след подаване на стартовия сигнал, която трудно се компенсира по дистанцията.

Борбата с алкохолизма и тютюнопушенето трябва да стои непрекъснато на вниманието на цялата общественост. Върхове на спортно майсторство могат да се постигнат само при образцов спортен режим.

Режимът ли? Той трябва да бъде «вся и всё» за големия спортист!

Иван АБАДЖИЕВ — старши треньор на националния отбор по вдигане на тежести

За някои мои колеги въпросът за личния режим на състезателите им е въпрос едва ли не на живот и смърт. При нас, щангистите, през последните години този проблем в общи линии е разрешен. За големия щангист е нужно правилно възстановяване — активен и пасивен отдих, водни процедури, биостимулация (поемане на необходимото количество витамини). За състезателите в леките категории е особено важен и проблемът за умереното хранене. Той е свързан с поддържането на постоянно тегло за съответната категория. Атанас Киров например е известен с пословичния си хранителен режим. В продължение на години той не е опитал вкуса на супите, строго спазва поемането на течности. Същото важи и за европейския шампион Младен Кучев. Бярно, трудно е това „постене" за продължителни периоди от време, но тези млади хора са се врекли на голямо и отговорно дело — достойно да защищават спортната чест на социалистическата ни родина!

Състезателите от националния отбор по вдигане на тежести много добре разбират какво означава да не пият и не пушат, да забравят, че в големия град техни познати и приятели прекарват приятни часове с весели компании в ресторанта. Така е при нас. И затова постиженията в последно време вървят към стабилизиране и повишаване. Разбира се, това не означава, че всичко върви гладко. Срещал съм понякога затруднения с пушенето. И то идва най-вече от това, че за повечето от големите щангисти в света цигарите не са чужди... И доводите, които изтъкват някои от моите състезатели, на пръв поглед изглеждат „солидни". Но в нашия отбор няма място за компромиси и всеки състезател добре знае това! Злоупотреба с алкохол вече няма. Всеки сознава (и един-двама изпитаха и на собствения си гръб!), че отклоненията водят до неоснователно забавяне на интензивния учебно-тренировъчен процес. При нас няма състезатели, които обичат да попийват. Ако някой срещне щангист от националния отбор, който нарушава това правило, трябва да знае, че този състезател няма повече място в отбора! Не е необходимо даже да проверявам, та на една наша тренировка веднага личи — кой е зле с личния режим.

Убеден съм, че само състезатели с неимоверна воля, с пълно отричане от всичко, което вреди на тяхната спортна форма, могат да разчитат на успехи в съвременния спорт!

РЕЖИМЪТ НЕ Е САМО ОГРАНИЧЕНИЯ...

Федя ДАМЯНОВ
носител на бронзов медал от световното първенство по кану-каяк

Никога не съм имал неприятности с треньорите си за спортния режим. Вече натрупах до ста години като състезател и зная, че когато спазването на режима стане навик, трудно могат да те отклонят от него и най-примамливите изкушения. Разбира се, необходима е желязна воля — но без такава воля никой не си представя спортния успех. Един млад организъм може да понесе една тренировка или състезание, дори две, както се казва, „на муску ли", но после сам най-добре разбира какво му коства нарушаването на режима. Плуваме с Виктор Бойчев вече доста време в една лодка, всеки ден тренировката ни е 15—20, пък и по вече километри и ако не се мисли за възстановяване, трудно може да се издържи такъв натоварен тренировъчен процес. Не е въпросът само до пиенето и пушенето. За тях аз мисля, че въобще не трябва да се говори между спортистите. Дори в учебниците за началните училища може да се прочете за пораженията, които те носят на организма. Режимът на спортиста изисква точна програма за деня и строга самодисциплина за нейното спазване. Ако за обикновения човек осем часа сън са достатъчни за възстановяване, то за спортиста те не стигат. А освен тренировките има още много други задължения, които не са по-маловажни. За нормалното физическо възстановяване и нервно-психическото разтоварване имат особено значение и професионалните занимания, културните интереси. На ред с достатъчния сън аз например почивам много добре с хубав разказ на Хемингуей или Джек Лондон, или когато слушам приятна музика. Лекциите и упражненията в института не са леки, но въпреки това оставам време и за театър, и за опера. А с близките приятели може да се намери винаги тема за интересен разговор не само на чашка. Главното е всеки да намери за себе си най-подходящия, специфичен и полезен начин на живот, да си изработи правила за рационален личен режим и да ги спазва неотклонно — защото без това няма голям спорт. За мене режимът не означава ограничения — той е главното условие, за да живеем пълноценно!





ЕДИН НЕЗАБРАВИМ ЧАС СЪС СВЕТОВНИЯ ШАМПИОН ПО ДЖУДО

В малката тренировъчна зала на спортния център „Диана" в София нищо не се е изменило. И все пак атмосферата е напрегната, сякаш предстои нещо необикновено. Тренировката на националния отбор по джудо под ръководството на Ал. Негенцов не „върви". Копривленски не показа характерното си старание — прави нещо, но само за да печели време. Не може да се похвали за особено старание и колегата му Лечев. Изведнъж вратата се отваря. Всички за мръзват на местата си, а след това бързо се подреждат в традиционната редица.

— За среща на олимпийския и световен шампион Инокума...

Скромният поклон „рей" приветствува прославения японски джудист, сега треньор на националния отбор на „Страната на изгряващото слънце" и преподавател по джудо в Токийския университет. Пристигнал у нас заедно с големия приятел на България, японския политически, обществен и спортен деятел проф. д-р Шигейоши Мацумае, Инокума прояви заинтересованост за развитието на спорта джудо у нас и прие поканата да изнесе показни тренировъчни уроци с членовете на националния отбор.

Облечен в традиционната униформа, препасал бяло-червения пояс (само джудисти, имащи степен над 6-и дан, могат да носят този пояс), японският специалист набързо се „разкърши" и без да губи време, поясни:

— Идвам за първи път у вас. Преди три години щях да ви посетя заедно с наши джудисти, но това се осуети. Все още не съм видял България, представете на на световния тепих, но като гледам снажните ви фигури и хубавите ви физически качества, съм убеден, че ще се срещнем в Мюнхен и на световния шампионат. Една от причините да посетя ваша та страна е взаимното желание да обменим опит по един спорт, който е нашата национална гордост. В спорта не бива да съществува егоизъм. Ето защо ще ви разкрия „тайната" на двете мои най-опасни и ефикасни хватки.

...Всеки искаше да стане спаринг-партньор и демонстрант на Инокума. Един след друг той хвърляше всички на тепиха...

— Има три важни, бих казал, изключително важни изисквания към състезателя джудист. Много често се случва да се срещнеш не само със силни, но и със значително по-тежки противници. Затова трябва да действуваш СВЕТКАВИЧНО, да бъдеш СИЛЕН и ...да си майстор на ТАЙМИНГ (да издебваш подходящия момент за прилагане на хватката). Тези три необходимости се обуславят взаимно...

Липсваха бележници (?!), но едва ли някой от присъствуващите ще забрави указанията на шампиона-гост.

— Занимавам се с джудо вече 20 години и не мога да твърдя, че изпълня вам съвършено всички познати хватки. Ето защо нека никой не се заблуждава, че е станал майстор на джудото! Ако искаш да постигнеш хубави резултати, трябва да внедриш в маниера си на бор ба непрекъсната АТАКА.

Погрешно е да се тренира само със средствата на джудото. Полезни са бягането на къси разстояния (100-метрови отсечки), кросовете, вдигането на тежести (от легнало положение), акробатика та и т. н. При всяка моя тренировка на времето отделях по 15—20 минути за гимнастика. Винаги тренирах от началото до края на дадена тренировка без почивка. Това повишаваше интензивността. Така например изпълнявах вплзане то „учи-коми" по 300—500 пъти без противник, а с противник — по 50—100 пъти.

Бих желал да споделя, че националните ви състезатели имат качества, но им липсва най-важното — ТАЙМИНГ. Много бавна е скоростта при прилагането на хватките...

Академичният час отдавна бе свършил, а на никого не бе скучно. В погледите, отправени към световния шампион, можеха да се доловят още много въпроси. Но командата „Мате!" (спри) сложи край на незабравимата тренировка със световния и олимпийски шампион Инокума.

Емил АНТОНОВ



НА СНИМКИТЕ: Световният шампион Инокума по време на демонстрациите с българските джудисти в зала „Диана".

Снимки: Чавдар КУРТЕВ



ГОЛЕМИТЕ ГОВОРЯТ

ИЛОНА ГУЗЕНБАУЕР

Един от върховете на спортната 1971 година е новият световен рекорд в скока на височина, поставен от австрийската атлетка Илона Гузенбауер — 192 см, — след като повече от 10 сезона предишното рекордно постижение на румънката Иоланда Балаш (191 см на 16 юли 1961 г. на стадион „В. Левски" в София) оставаше непревзимаема крепост. Използуваме едно интервю с Гузенбауер във френския вестник „Екип", за да открием нашата нова рубрика, в която ще даваме думата на едни от най-големите спортисти на нашето време.

— Кога и как започнахте да скачате?

— През 1964 г., когато бях 17-годишна ученичка във Виена. Тогава се занимавах само с гимнастика, но изведнъж израснах много и един от преподавателите по физическо възпитание ме насочи към атлетиката. Малко по-късно участвувах в срещата между ученическите отбори на Виена, Лондон и Франкфурт. С обикновен ножичен стил постигнах 142 см. Бях тромава, със слаби крака, не знаех да се засилвам. После се посветих изцяло на атлетиката: бягане с препятствия, гюлле, копие. Това изработи у мене физически качества, каквито по-рано не притежавах.

— Познавате ли Иоланда Балаш, чийто рекорд отнехте?

— Срещала съм я само веднъж, през 1965 г. в Констанца, когато за пръв път участвувах в международно състезание от европейски мащаб. Тоя ден скочих 165 см и подобрих личното си постижение с 5 см. Първа беше Балаш със 180 см. Изглеждаше ми недостижима, сякаш бе същество от друга планета. Тогава не знаех, че вече няма да я видя и че ще се оттегли от спорта през следващата година.

— Кога най-напред помислихте сериозно за световния рекорд?

— Трябваше много да уча, много да работя, преди да заживея с мисълта за тия 191 см, които и на книга, и на стадиона ми изглеждаха непреодолими. Чак през март 1970 г., когато скочих 188 см и станах европейска шампионка на закрито във Виена, повярвах в силите си.

— Какво ви е дала атлетиката?

— Много. Преди всичко, събра ме с моя съпруг, който през 1966 г. стана първият ми истински треньор и до днес си остава такъв. Тъкмо той ме научи на коремно-претъркалящия стил. За няколко месеца с тая нова техника се „качих" от 165 на 174 см. При скачане тогава свивах свободния си крак — както прави сега Мацдорф. Необходим беше много труд, за да отстраня тая грешка. Напълно се преборих с нея през 1967 г., след като се омъжих за моя треньор и станах г-жа Роланд Гузенбауер. През март 1968 г. родих моята малка Урсула и веднага поднових тренировките си за олимпиадата в Мексико, където се класирах на осмо място със 176 см. Чак след това започнах да гледам на атлетиката и на участието си в състезания с най-голяма сериозност. За мене атлетиката преди всичко е да отидеш на стадиона, да се концентрираш, да се бориш със себе си и с другите, да надвиеш страха и вълнението си. Постепенно постигнах всичко това. В тоя смисъл атлетиката ми е дала много.

— Как тренирате под ръководството на съпруга си?

— Роланд е 27-годишен и също се е състезавал в скок на височина — бил е юношески шампион на Австрия. Сега работи като генерален секретар на Австрийската федерация по лека атлетика и държавен треньор. От 1968 г. по негово настояване започнах да се занимавам системно с вдигане на тежести. През зимата тренирам четири пъти седмично по два пъти на ден, като поставям ударението върху развиване на мускулна сила (правя упражнения със 140-килограмова щанга), а бягането и спринта оставям на заден план. През лятото е точно обратното. За усъвършенстване на техниката отделяме малко време. Роланд изучава филмови материали от всички краища на света и смята, че съм много добре в техническо отношение. При засилването правя 7 крачки, което е повече от средното при жените — обикновено те правят 5 крачки.

— Какво ще кажете за границата на вашите възможности и за една друга граница — двата метра?

— За мене височината от 190 см беше трудно препятствие (впрочем тъкмо толкова е личният рекорд на съпруга ми), а постижението на Балаш — мечта. Сега, когато го подобрих, мисля, че мога и повече. Надявам се през 1972 г. да преодолея 195 см. Това е необходимо, за да бъда недостижима от „фосбъристите". Стилът „фосбъри", към който жените се приспособяват твърде бързо, може да промени чувствително характера на дисциплината. Без никаква подготовка с този стил лично аз постигнах 175 см, но си оставам привърженичка на коремно-претъркалящия. При него използувам най-пълно физическите си качества. Мисля, че 195 см ще бъдат достатъчни за победа в Мюнхен. Независимо дали ще скоча толкова или не, ще се състезавам още една година с цел да доближа двата метра. Това би било хубав завършек на кариерата ми. Понякога ми се струва, че с малко по-интензивна тренировка и повече опит — вече имам зад гърба си 7 състезателни години — двата метра могат да бъда достигнати. Възможно е да го стори и друга атлетка — по-висока и по-силна от мене. Аз съм висока само 181 см и повечето скачачки от международна класа ме превишават в ръста...

— Имате ли достатъчно време за личния си живот? Какво ще правите, след като престанете да се състезавате?

— Атлетиката ми отнема 2—3 часа дневно. Останалото време посвещавам на семейството. Не бих напуснала доброволно стадионите, освен за да родя второ дете. Все пак ако не скачам, ще правя нещо друго. Обичам скиите и баскетбола.

ФУТБОЛЪТ В БЛИЗКИ И ДАЛЕЧНИ СТРАНИ

НОВО СЪОРЪЖЕНИЕ

Лондонският клуб „Арсенал", шампион на Англия, отпусна 30 000 лири за ново съоръжение, което ще осигурява най-добро качество на тревистия му терен по време на най-лошите зимни месеци. Отстранени бяха инсталираните преди няколко години съоръжения за за пряване на затревената площ и на тяхно място е монтирана специална „дишаща" система от пластмасови тръби на 60 см под повърхността на терена. Секретарят на клуба Боб ... дава следното обяснение: „При дъждовно ... ме тръбите ще изсмукват водата от повър... стта, така че и при най-проливния дъжд ... рена няма да се образуват локви. При ... и сняг по тръбите ще пускаме топла пара, ... то ще загрява повърхността. „Арсенал" е ... ският клуб, който преди няколко години ... рои загряващо устройство на игрището си. ... га решихме да използуваме една нова инста... ция, която ни бе показана наскоро и ко... много ни хареса. При новото съоръжение т... ната площ ще може да се заменя и подно... ва, без да е необходимо пластмасовите тр... да бъдат изваждани."



Сред семейството



На футболния терен



Джими Джонстън с раираната зелено-бяла фланелка на „Селтик". Един момент, който илюстрира остротата на шампионатните двубои в британския футбол.

ПЕТ МИНУТИ С ФРАНЦ БЕКЕНБАУЕР

След неотдавнашния мач за европейско първенство Полша—ГФР (1:3) капитанът на западногерманския национален отбор Франц Бекенбауер бе интервюиран от представител на варшавския спортен седмичник „Спортовец".

— Отборът на ГФР направи прекрасен мач. Какво бе решаващо за вашия успех?

— Ние сме отбор, който отлично се разбира, всички играчи са от висока класа, но освен то ва в мача с Полша на наша страна беше и щастието. Във футбола то има голямо значение. Поляците бяха силен противник. Трябваше да се борим ожесточено за победата. А че щастието беше на наша страна, свидетелству ва фактът, че поляците дадоха много повече удари в нашата врата, отколкото ние в тях ната.

— Кой момент от мача имаше психологическо значение и бе решаващ за успеха?

— Нашата светкавична контраатака, след ка то поляците откриха резултата. Почувствувахме отпускане в полския отбор. И тогава имен но Мюлер намери първата пролука в полската отбрана. Изравнихме и се уверихме, че можем да вкарваме голове на поляците.

— Как оценявате полските футболисти?

— Те са добър отбор. Любански е играч от голяма класа и може да свири първа цигулка във всеки национален отбор. Гадоха изпъкна с отличния си рефлекс и бързина. Изобщо имате нападатели, които могат да вкарват голове и на най-силни противници.

— Бяхте едва на 20 години, когато на световното първенство в Англия получихте признание като един от най-добрите футболисти на турнира. Как успяхте да направите такава светкавична кариера?

— Да ви кажа истината, сам не зная. Играех футбол от дете. На 13 години започнах да тренирам във футболната школа на „Байерн" (Мюнхен), с чиито цветове играя до днес и които сигурно никога няма да смени. За 7 години преминах цялата стълбица от юношеския до първия отбор, получих признание в ГФР, включиха ме в националния отбор, а в Англия през 1966 г. добих международна известност.

— Какво е характерно за играта ви някога и днес?

— През 1966 г. играех повече с краката, а днес повече с главата. Наистина и тогава ри тах доста добре топката, но днес цялата ми игра е подчинена на идеята да се намирам в тази част на игрището, където съм най-потребен. Тогава играех много офанзивно, сега съм „либеро", последната преграда пред вратата. Поправям грешките на моите колеги.

— Играли сте в две световни първенства. Какво смятате да правите, за да участвувате в още едно?

— През 1974 г. ще бъда на 28 години и ще имам всички шансове да участвувам — разбира се, ако тренирам пълноценно. И ще тренирам ...

— Първенството ще бъде в ГФР ...

— Да. И ще е най-трудното за нас от всички досегашни. Нашите запалянковци ще очакват да спечелим шампионската титла. В така ва ситуация е неимоверно трудно да оправдаеш надеждите, но от друга страна тя подтиква към риск. А аз обичам рисковете.

— Кои футболисти и кой отбор смятате за най-силни в двете световни първенства, в които сте участвували?

— Боби Чарлтън, Еузебио и Пеле. А ако става дума за отбор, без съмнение Бразилия.

— В каква посока се развиват тактическите концепции на модерния футбол?

— Напълно съм убеден, че периодът на отбранителната игра отмина безвъзвратно! Разбира се, във футбола сме имали и ще имаме да изпълняваме различни тактически задачи, но доминиращият фактор ще бъде красотата на играта. Публиката иска да гледа ефектни акции и голове, вкарани от различни позиции. Добрият футболист трябва да знае да се брани и да акатува, да има кондиция, която му позволява да бяга 90 минути по цялото игрище. Мисля, че в бъдеще играчите няма да бъдат делени на защитници и нападатели. Целият отбор в зависимост от ситуацията ще се отбранява или ще напада.

— Какво е за вас футболът?

— Беше първа, а сега е втора любов. От пет години съм женен. Жена ми пътува с мен на всички важни мачове. Сега е във Варшава и това е главният повод да приключваме вече разговора ...

КОЛКО СТРУВА СПОРТНАТА ЧЕСТ НА СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ

Преди няколко дни ръководството на известния английски клуб „Манчестър Юнайтед" оповести със „съжаление", че няма да освободи своя футболист Джордж Бест за мача Северна Ирландия—Испания, който ще се играе на 10 ноември в Белфаст. Това решение се мотивира с безпокойството на Бест от факта, че в продължение на две седмици анонимни гласове го заплашвали по телефона да не се появява на футболния терен, защото може да заплати с живота си ...

Интересно е да се отбележи, че първата заплаха се е отнасяла за срещата от английския шампионат „Нюкасъл" — „Манчестър Юн". Въпреки предупреждението Бест игра в този мач и вкара победния гол за своя отбор.

Второто предупреждение идва сега, преди мача в Белфаст срещу Испания. То очевидно е „изплашило" и ръководството на „Манчестър Юн.", което не разрешн на най-добрия северноирландски футболист да защищава спортната чест на своята родина.

Има обаче редица факти, които ясно сочат къде трябва да се търсят причините за обявената от английския клуб забрана. Първо, анонимните заплахи срещу известни футболисти в днешно време не са рядкост на Запад и ако всички подобни случаи се приемат сериозно, много клубове често биха се лишавали от най-добрите си играчи. Освен това никак не е логично едно и също лице или организация да заплашва Бест в двата различни случая — за мача с фланелката на „Манчестър Юн." и за мача в състава на североирландския национален отбор.

Както е известно, много професионални клубове търсят поводи, за да не освобождават скъпо платените си футболисти от друга националност при международни срещи на техните страни. А Джордж Бест сега е „най-скъпият" футболист в Англия. През това лято „Манчестър Юн." го оценяваше за 350 000 лири. По всяка вероятност „глезеното момче" на английския футбол сега струва повече, защото неговият клуб оглавява временното класиране на английското първенство, а приносът на Бест за този успехи безспорно е най-голям. Затова вилата на Бест в околностите на Манчестер се намира непрекъснато под наблюдението на полицията. Един инцидент, който би извадил задълго Бест от игра, може да струва и шампионската титла на „Манчестър Юн." в тазгодишното първенство.

Вярно е: ръководителите на „Манчестер Юн." имат основание да се страхуват за своята скъпа „звезда". В случая обаче те добре разбират, че с решението си да не пуснат Бест в Белфаст засягат спортната чест на цял един народ. И затова са измислили оправдание. То е кухвно, но необходимо. А от друга страна е в съзвучие с политиката на английското правителство за поддържане на религиозната враждебност между протестантското и католическото население на Северна Ирландия, където продължава да се разширява движението за граждански права и за откъсване от Англия. Наистина спортната чест на Северна Ирландия не може да струва повече от 350 000 лири, след като английското политическо господство в тази страна намира израз и в областта на спорта.

Стефан КОЖУХАРОВ

С НЯКОЛКО ДУМИ

Спортният съд в ГФР дисквалифицира до края на живота им двамата играчи на западноберлинския клуб „Херта" Пацке и Вилд, тъй като вече съществуват неопровержими доказателства, че те са получили сумата от 250 000 марки от „Арминия" (Билефелд) тая пролет. Както е известно, предрешеният резултат в мача „Херта" — „Арминия" 0:1 помогна на билефелдския отбор да запази мястото си в Бундеслигата, след като бе заплашен от изпадане. Разследванията продължават, за да се установи дали и други футболисти на „Херта" не са участвували в „сделката". Твърде вероятно е да последват нови наказания на играчи, а почти сигурно „Арминия" ще бъде извадена от състава на Бундеслигата, където сега заема предпоследното, 17-о място.

●

Националният отбор на Норвегия се поема от нов треньор — англичанина Джордж Къртис, който тая година изведе „Розенборг" до шампионската титла. На негово място в „Розенборг" ще работи 31-годишният Нилс Еге — бивш централен защитник на клуба. Досегашният селекционер на норвежците Йохансен приключи дейността си с мача за европейско първенство Унгария — Норвегия 4:0 на 27 ноември в Будапеща.

●

УЕФА реши, че заключителната фаза от турнира за европейско първенство с участие на 4-те отбора-полуфиналисти ще се състои на 15 и 17 юни 1972 г. (през първия ден — полуфиналите, а през втория — финалът и двубоят за 3—4 място). Ще се играе в една от страните полуфиналистки и е почти сигурно, че домакинството ще бъде поверено на Англия, ако тя стигне до тоя етап от борбата.

●

По време на мача от турнира за купата на УЕФА между „Ференцварош" и „Панионис" в Будапеща, който бе спечелен с 6:0 от унгарския отбор, гръцките футболисти се държаха подчертано неспортсмен ски, оспорваха съдийските решения и това в края на краищата стана причина да бъдат отстранени двама техни играчи — Инцоглу и Мораителис. Гръцката футболна федерация реагира най-остро и наказа „Панионис" да не играе международни срещи в чужбина до края на 1972 г. Двамата футболисти, отстранени от игра в Будапеща, нямат право да се състезават в 3 мача за първенство на Гърция, а капитанът на отбора Хаитас — в 4 мача. Нито един от футболистите на „Панионис" не може да бъде включван в националния отбор на своята страна до края на 1972 г. Тия решения бяха веднага съобщени на УЕФА.

●

Само три дни след сензационната победа на „Борусия" (Мьонхенгладбах) над „Интер" в турнира на шампионите (7:1), около която се вдигна много шум във връзка с възникналите инциденти, западногерманският първенец постигна нов голям успех — спечели със 7:0 шампионатния си мач срещу лидера в Бундеслигата „Шалке 04". Ръководени от своя диригент Нетцер, който тоя сезон е в отлична форма, футболистите на „Борусия" вкараха във вратата на „Шалке 04" за 90 минути повече голове, отколкото лидерът бе получил в 11-те кръга от началото на първенството до тоя момент ...

ДИРЕКТОРЪТ НА ШКОЛАТА

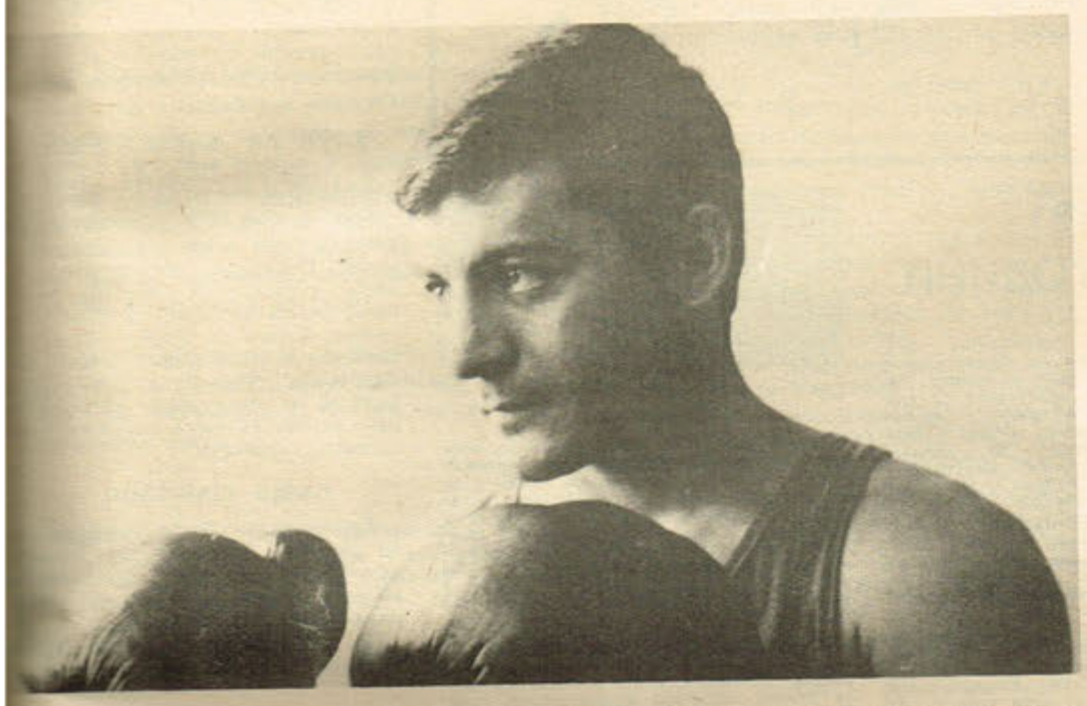
Специално за „СТАРТ“ от АПН

За всички поколения боксьори Владимир Енгибарян винаги ще си остане майстор. Сега той е директор на школата за млади боксьори в Ереван, която неотдавна отпразнува своето десетилетие.

Владимир Енгибарян пръв от съветските боксьори стана европейски шампион. През 1953 г., когато сборният отбор на СССР дебютира в европейските първенства, Владимир беше на 20 години, тежеше 60 килограма и знаеше пред себе си бъдеще, за което самият той нищичко не знаеше.

Днес всичко е известно. Но щом пристъпим прага на боксовата школа, веднага разбираме, че директорът ѝ е равнодушен към спортните. С много по-голямо желание приказва за бъдещето, а то е в грижите за школата. През миналото лято бе утвърден проект за нова сграда. Сега директорът обича да разгръща чертежите и скиците, вече е там — в светлите и просторни зали. „Мъжът е роден да се бие и боксьорското образование трябва да стане всеобщо — полушеговито твърди Енгибарян. — Боят на ринга е само игра, но в тая игра никой още не е успял да излъже самия себе си.“ Енгибарян е готов да даде хиляди примери, та вече сериозно да докаже, че боксът е най-добрата школа за мъжество. Може би тъкмо така ще се изтърве да разкаже нещо и за себе си? ...

Енгибарян беше роден за ринга. Надарен от природата с рядка реакция, той мигновено поразяваше целта от всяко разстояние. Във финала на европейското първенство във Варшава се би с една ръка; китката на дясната силно го болеше, замразиха я, но той не искаше да рискува, водеше боя само с лявата и ... спечели с голямо преимущество. Вярно, че на следващото европейско първенство Енгибарян отстъпи титлата си на поляка Дрогош. Но само година по-късно блестящо се реваншира в олимпийския турнир. Боят между него и Дрогош бе още в първия кръг и фактически реши съдбата на златния олимпийски медал.



Най-именитият възпитаник на ереванската боксова школа — Сурен Казарян.

След Мелбърн — нови две победи в европейските първенства. На римската олимпиада Владимир отиде с неизлекувана травма и загуби. Изглеждаше, че това поражение е само пауза. Но тогава най-неочаквано Енгибарян напусна ринга. И още същата година стана директор на боксовата школа в Ереван.

Владимир Енгибарян е само директор на школата, не се занимава с практическа треньорска дейност. Когато подбира треньорите по бокс — подчертава възпитателната насоченост на школата. Енгибарян смята, че в боксовата зала децата трябва търпеливо да се учат на мъжество и труд, а не да се изпробват физическите им качества.

В школата може да постъпи всеки. Момчето донася медицинско свидетелство, документ за успеха си в училище и разрешение от родителите. Друго не е нужно. Енгибарян е противник на всякакъв вид подбор. Според него изключителните физически данни не гарантират нищо — особено в бокса. Шампионите не се раждат, а се възпитават!

През тия 10 години в школата са се занимавали около 5 хиляди души. Старши треньорите са трима. Вазген Атанесян отговаря за юношеската възрастова група, Вартан Гайфаджан подготвя младежите, а Рафаел Смегробян усъвършенствува „възрастните“. Всеки треньор се занимава с по две групи (новаци и разредници), ръководи методистите и отговаря за сборния отбор на своята възрастова категория. Общите и частни педагогически и методически въпроси се решават от директора на школата, но със задължителното участие на старши треньорите и завеждащ учебната част Акоп Погосян. Всяка неделя се организират мачове. Учредена е и купа на школата — отборно многостепенно състезание, истински боксов маратон. Боксьорите се раждат в боя ...

Когато Енгибарян е в Ереван, най-лесно е да го намериш в школата. „Тя е моят дом. Ако потрябва, ще дам още десет години от живота си, стига само и нашите ученици да я почувстват своя.“

В школата са подготвени 35 майстори на спорта, 63 шампиони на Армения. През тая година възпитаникът на школата Сурен Казарян спечели и златен медал в първенството на СССР. После той замина за Мадрид и както смята Владимир Енгибарян, имал е достатъчно техника и майсторство, за да стане европейски шампион. Не му достигнал опит и мъжка увереност. Енгибарян закъснял за боя, пристигнал в Мадрид на следващия ден. Срещнал се с Казарян. Не приказвали много, но след тоя разговор Сурен станал още по-мрачен.

— За какво приказвахте тогава? — попитах Енгибарян.

— Сурик започна да се оправдава. Нима е мъжко да се оправдаваш?! Казах му: „Като се върнеш у дома, ще дойдеш в школата и ще разкажеш пред всички какво е станало. Как си загубил, как не ти е достигнало мъжество, как си останал без сили в края на третия рунд. Всичко ще разкажеш!“

— Ще го направи ли? — усъмних се аз.

— Непременно — без капка колебание отвърна Енгибарян.

Скоро след това Сурен Казарян взе участие в Спартакиадата на народите на СССР. Биеше се с някакво особено настроение. Когато свърши финалният двубой, новият шампион на спартакиадата се спусна право към Владимир Енгибарян. Не към сегашния си треньор, а към директора на школата, която бе завършил с отличие ...

Едуард БОРИСОВ

На ринга е съдията от международна категория Владимир Енгибарян.



ЩЕ ИМА ЛИ АЛПИЙЦИ В САПОРО?

Три месеца преди зимните олимпийски игри в Сапоро все още стои открит въпросът за участието на скиорите алпийци. Напоследък войната Бръндейдж — ФИС се разгорещи поради неоспоримите доказателства за грубо нарушение на аматьорския статут от страна на най-добрите скиори алпийци. Оповестяването на регламента за предстоящите състезания за Световната купа, в които алпийският елит е заангажиран през целия сезон, крупните награди и внушителни спонсорства на фирмите, произвеждащи ски и ски-екипи, са налели бензин в огъня. Президентът на МОК е непримирим и е осведомил президента на Международната федерация по ски Макс Ходлер, който е член на МОК, че нарушителите на олимпийските принципи за аматьоризма няма да бъдат допуснати в Сапоро. Известно е, че на миналогодишния конгрес на ФИС в Опатия се взе решение за пълна солидарност със скиорите алпийци против становището на Бръндейдж. При положение, че дори само един скиор не бъде допуснат на игрите в Сапоро, всички страни, членки на ФИС, ще бойкотират алпийските олимпийски състезания. Нещо повече. Реши се, че успоредно с олимпиадата ще бъдат насрочени алпийски ски-състезания за световно първенство. Досега в олимпийските години ски-състезанията в рамките на игрите са били валидни и за световно първенство.

При създалата се ситуация президентът на ФИС е направил изявления, в които не опровергава псевдоаматьоризма на скиорите алпийци, но подчертава необходимостта от запазване на алпийските ски-дисциплини в програмата за Сапоро. Според него, ако Бръндейдж се наложи да не бъдат допуснати най-добрите състезатели, състезанията в Сапоро няма да имат валидност за световно първенство. Такова ФИС ще организира през месец март. По този начин се заобикаля решението за тотален бойкот на олимпиадата от алпийците, но същевременно се намалява нейната стойност и значение. Предложението на Макс Ходлер се подкрепя от президента на Австрийската ски-федерация Карл-Хайнц Кли.

Председателят на френската ски-федерация М. Мартел обаче е непримирим към позицията на президента на МОК. Неговата позиция се заключава в следното изявление: „Или най-добрите френски скиори ще участвуват в Сапоро, или нито един французин няма да стартира на олимпийските игри ...“

Все още не е ясно какъв ще бъде изходът от противоречията между МОК и ФИС. По всяка вероятност „компромисът“ ще доведе до принизяването на олимпийските алпийски ски-състезания до равнището на футболните турнири в летните олимпийски игри ...

ПАНОРАМА

Европейската асоциация по лека атлетика (ЕАА) определи нормите за правоучастие в III европейски шампионат в зала, насрочен за 11 и 12 март 1972 г. в Гренобъл. След всяка дисциплина посочваме нормите съответно за мъже и жени:

60 м	6,6	7,5
400 м	48,2	55,5
800 м	1.51,0	2.09,0
1500 м	3.47,0	4.23,0
3000 м	8.04.0	—
60 м пр.	7,9	8,6
ск. вис.	214	177
овч. скок	505	—
ск. дълж.	770	630
тр. скок	16,00	—
гюлле	18,50	15,80

Нормите трябва да бъдат покрити най-късно до 28 февруари 1972 г. и са необходими при условие, че участвуват по двама представители от страна в дисциплина. При един участник, както и за щафетните бягания норма не се изисква.

●

Победата на бейзболния отбор на Питсбург над Балтимор е била последвана от най-голямото и скандално изстъпление, породено от спортна проява в САЩ. Побеснелите от радост „привърженици“ на отбора победител излели чувствата си в „ед на невиждана, отвратителна оргия“ както се изразил началникът на полицията в Питсбург, чиято равносметка е: 2 убити, 212 ранени, 98 арестувани, 13 насилия, 33 обрани и 41 опустошени магазина, 14 изгорени и 20 разрушени автомобила ...

●

Известният белгийски атлет Гастон Рьолантс, олимпийски шампион на 3000 м с препятствия в Токио, се е ориентирал изцяло към маратона. Неотдавна той заяви, че в подготовка за Мюнхен възнамерява да пробягва по 70 км дневно — 35 сутрин и 35 след обед. Ако осъществи намерението си, това ще бъде невиждано тренировъчно натоварване. За „световен рекордьор“ в това отношение сега се смята англичанинът Дейв Бедфорд, който пробягва по 320 км седмично.

Бразилският маратонец Карлос Оливенда е избрал по-особени пътища към усъвършенстването. От известно време насам той приема като „възстановяваща храна“ някакво питие, приготовлявано от индианците в Матъ Гросо, и постиженията му значително се повишили. Няколко пъти той сам се подложил на допингов контрол и резултатите не показали нищо обезпокоително. Разбира се, Оливенда пази в тайна рецептата на чудодейното питие.

●

Още отсега са уточнени подробностите около Пробега на мира през 1972 г. Колоездачите ще изминат общо 1986 км, разделени на 14 етапа. Стартът ще бъде на 5 май в Берлин, а финалът — на 20 май във Варшава.

●

Догодина Международната федерация по баскетбол (ФИБА) ще чествува 40-годишнината от основаването си. Предвижда се по този случай да бъдат устроени четири баскетболни срещи между сборните отбори на Европа и САЩ. Застъпник генералният секретар на ФИБА Бора Станкович е предложил на град Загреб да организира първия мач Европа — САЩ.

●

Законът за борбата срещу допинга бе приет и от италианския Сенат. За прилагането на всички изисквания на новия закон всяка година държавата ще отпуска до 340 милиона лири. При констатирана употреба на допинг спортистът ще бъде глобяван със сума от 50 до 500 хиляди лири, а лицето, което е снабдило спортиста със забранените препарати, ще плаща глоба в границите от 500 хиляди до 1 милион лири. Ако допингът е бил даден на състезателя от негов клубен ръководител или от треньора, глобата ще бъде налагана в троен размер.

Старт

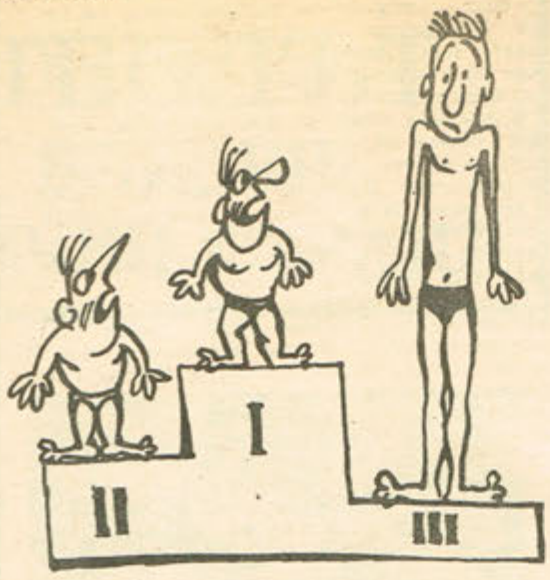
ЗАБАВНИ МИНУТИ

Отговори на кръстословицата от брой 22

ВОДОРАВНО: 3. Старт. 5. Али. 6. [illegible]. 9. Аво. 11. Касил. 14. Осола. [illegible]. 17. Аника. 18. Молив. 20. Оло[illegible]. 22. Сла. 23. Гн Перна. 24. Оре. 25. [illegible].

ОТВЕСНО: 1. Атака. 2. Крило. 4. Ало [illegible]. 7. Висилка. 8. Таков. [illegible] 12. Сал. 13. Лев. (Яшин). 14. [illegible]. 15. Око. 19. Опера. 21 Спорт. 22. [illegible].

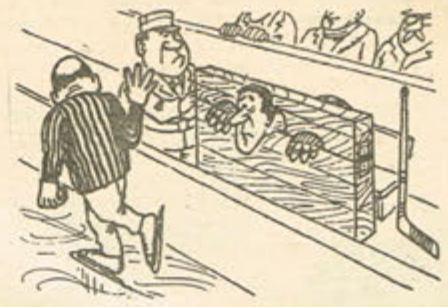
Живко ЯНЧЕВ



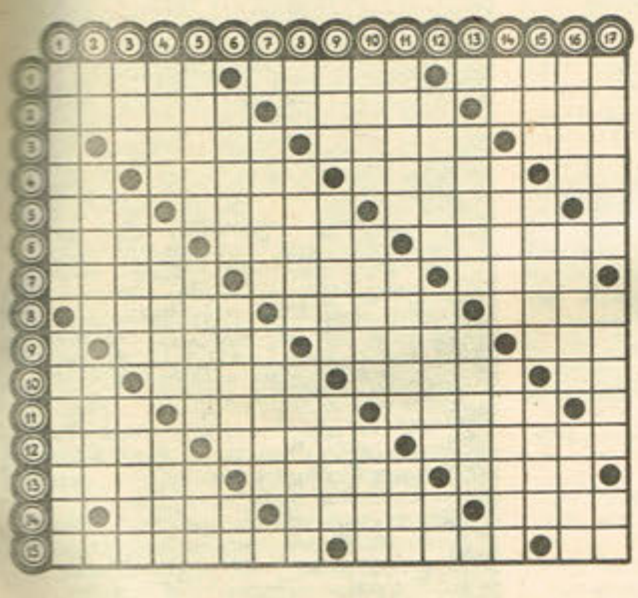
Завист



Без думи



Без думи



КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 1. Боксьор от „Левски—Спартак" — Футболист от „Марек" — Треньор на националния отбор по спортна гимнастика. 2. Вратар на футболния отбор на „Лъсков" — Югославски футболен отбор — Футболен термин. 3. Наш състезател на националния ни отбор по тенис — Известен в близкото минало наш футболист — Спортен термин. 4. Спортно равенство — Съвременен наш писател, автор на повестта „Пов", род. 1905 год. — Река в ГФР — Частица за сдружение. 5. Град във Франция — Югославски футболен отбор — Прабългарска династия от VII в.6. Герой от драмата „Иванко" на В. Друмев — Най-висш, най-горен, най-голям — Река в европейската част на Турция. 7. Известен в близкото минало унгарски лекоатлет — Френски писател и обществен деец (1866—1944 г.) — Департамент в Уругвай. 8. Тънък метален лист — Спортен плац — Поема от Дора Габе. 9. Съветски футболен отбор — Град във Франция — Дълбоко място в река. 10. Първенец — Волейболист от ЦСКА „Септемврийско знаме" — Скиор от ЦСКА „Септемврийско знаме" — Река във Франция, приток на р. Шаранта. 11. Югославски остров в Адриатическо море — Кратка бележка, описание — Съвременен турски хуморист и сатирик, род. 1915 г. 12. Игумен, монах — Хокеист от „Левски—Спартак" — Съвременен музикален инструмент. 13. Река в Полша — Голямо покривало за палатка и др. — Италиански философ и социолог (1668—1744 г.). 14. Град в Узбекската ССР — Унгарска лекоатлетка, състезателка на 60 м — Икономически термин. 15. Състезателка по тенис на маса от „Левски—Спартак" — Връх в Западните Родопи — Департамент във Франция.

ОТВЕСНО: 1. Съветски хандбалист от националния студентски отбор — Футболист от „Дунав"—Русе. 2. Град в СССР — Известен наш хокеист от Перник — Столица на арабска държава. 3. Паричка единица на европейска държава — Мюсюлманска религиозна молитва — Югославски състезател на 1500 м бягане. 4. Деец на революционното работническо движение у нас (1889—1925 г.) — Известен съветски шахматист — Английски лекоатлет на 60 м. бягане. 5. Наш футболен отбор от „Б" група — Дъбилно вещество — Цилиндър в машина, който се върти около своята ос. 6. Югославски футболен отбор — Атински пълководец, син на Милтиад (около 827—869 г.). — Град във Виетнам. 7. Вид плат — Известен в близкото минало наш баскетболист. 8. Град в Йемен — Древноримски историк — Град в Гана. 9. Шахматна фигура — Известен наш лекоатлет, бегач — Певческо или инструментално изпълнение от един човек (мн. ч.). 10. Град в Алжир — Румънски футболен отбор — Наш играещ филм. 11. Футболен отбор, играл в „Б" група — Съвременен съветски писател, автор на романа „Дни на жестокост" — Възвишение. 12. Футболист от „Локомотив" — София — Вид спорт — Модел съветски вертолети. 13. Австрийски футболен отбор — Съвременен съветски композитор, род. 1911 г. 14. Собственото име на популярен френски есетраден изпълнител — Съветски художник, заслужил деятел на изкуствата — Град в СССР. 15. Баскетболен термин — Бивш футболист на „Левски—Спартак" — Название на купата за световно футболно първенство. 16. Водосточна тръба — Връх в Рила — Домашни животни. 17. Плувкиня от „Левски—Спартак". — Спортен плац — Модел съветски самолети.

Съставил: Петър РУСИНОВ

ФУТБОЛЪТ ПРЕДИ ГОДИНИ

И преди няколко десетилетия футболът в столицата имаше своите страстни привърженици. Щом се чуеше, че ще се играе мач, те препускаха от единия край на града до другия — и бяха щастливи, че тогава София беше много по-малка. Всичко бе близко, удобно и за двадесетина минути футболният запалянко можеше да стигне до който си иска стадион...

А стадионите бяха няколко. Най-популярен беше терените на СК „Атлетик", който се намираше на мястото на сегашния университет. На мястото на „Дружба" беше най-големият стадион по онова време — „Юнак", който се ползуваше от „ФК 13". „Славия" имаше свое игрище до „Руския паметник. „Левски" — на същото място, където сега е стадион „Васил Левски". СК „Слава", обединил се след това с „Атлетик" под името „АС 23", ползуваше терена, където сега е полиграфическият комбинат, а СК „Победа" — игрището в кв. „Кюлуците", където днес е болницата на ИСУЛ.

•

Първата топка, която видяха столичани, беше... елипсовидна. Дали този, който я бе донесъл от чужбина, не е могъл да направи разлика между топката за ръгби и футболната топка или такава просто му е попаднала, не се знае, но първите мачове с това отскачаща що на всички посоки „яйце" предизвикваха много смях и веселие.

Борис ПАВЛОВ

Познавате ли световните шампиони?

Шахматният кон ще ви помогне да прочетете имената на десетте световни шахматни шампиони от 1886 г. досега, като следвате неговия ход.



УГРОЗАТА ОТ НУЛЕВА СМЪРТ...

Никой от вас ли не е чувал за великия Канючкин, откривателя на спортните таланти? Чували сте? Същият, който в отговор на призива на баскетболните треньори „Гъливери, къде сте?" откри в ня какво село човек, висок три метра. Гъли вер се люшкаше и от най-слабия ветрец, но психологическият фактор изигра своята роля — когато другарят Триметров излизаше на игрището, противникът тре пореше...

В биографията на всеки човек непременно има връх, който увенчава всички негови стремежи, който в една или друга степен завършва многогодишен труд. Такъв връх имаше и Канючкин.

Веднъж, увлечен в търсенето на таланти, той се забута в едно далечно село и там видя човек с тегло 240 кг. Дебела къщ едва се придвижваше. Поради ниския си ръст той приличаше на топка за ръгби. Канючкин мигновено бе озарен от една идея: хокей! Ето къде този шишко ще свърши работа! Разбира се — на вратата. За щастие габаритите на вратаря не са регламентирани от правилника. Насред улицата Канючкин извади из джоба си сантиметър и го измери. Данните го доведоха в отлично настроение.

Как не: шишкото се вместваше в хокейната врата като в гащета! В своите доспехи беше толкова внушителен, че като пораздвореше малко лакти, заприличваше на Хеопсовата пирамида. Я се опитайте да вкарате гол на Хеопсовата пирамида!

Цялата хокейна премъдрост му разказа с няколко думи.

— Каквото и да става, ти не излизай от вратата. И умната — днес ще играем с петима нападатели!

Треньорът действуваше правилно — защита не му бе нужна. Пространството на вратата изцяло се запълваше от фигурата на вратаря.

В първия мач с шампионите на републиката отборът на шишкото с лекота постигна равен резултат — 0:0.

И стана ясно, че в хокея започва нова ера.

Тактическата схема на отбора 1—0—5 подлудяваше всички други треньори. Деветдесет белаци започнаха да се търсят под дъра и камък. Даже и най-слабият отбор, запушил вратата си със сполучлива находка, можеше да направи ремиз със сборния отбор на страната. Но всички ново открити таланти значително отстъпваха по тегло и габарити на първия.

Угрозата от нулева смърт надвисна над хокея. И най-класическите комбинации, и най-изумителните удари бяха вече безполезни.

И не се знаеше как ще свърши цялата тази работа, ако шишко номер 1 из веднъж не пропусна първата в живота си шайба!

Това беше толкова неправдоподобно, че съдията забрави да фиксира гола и даже играчите от противниковия отбор не протестираха дълго време, защото никой от тях не гледаше вече към вратата.

Но фактът си оставаше факт: шайбата лежеше в мрежата!

През почивката треньорът взе санти метъра и започна контролно измерване на вратаря.

— Неблагодарник! — закрещя той. — Ти какво, да не си решил да слабееш?

Отборът ахна. Това беше предателство.

— Може би от този обстрел с шайби те се получава нещо като масаж? — предположи капитанът на отбора. — А масажът, сами знаете, води до отслабване.

Но истината се оказа по-ужасна: шишкото беше влюбен! И както подобава, беше загубил сън и покой. Да не говорим за апетита.

Треньорът си скубеше косата, а шайбите започнаха все по-често да намират вратата.

— Коя е тя? — крещеше той. — Покажете ми я! Ще я удуша!

А тя се оказа едно много красиво момиче. При това с характер. Поставила условие на влюбения: или ще заприлича на мъж, а не на топка за ръгби, или...

Шишкото обяви гладна стачка. Смъкна 150 килограма. Задухът му изчезна и се сдоби с талия. Чудо — вратаря вече го нямаше. Отборът бе в траур.

Бившият дебелак и момичето се ожениха и заминаха на село, при родителите на експратаря.

После злите езици дълго говориха, че тя била изпратена от съперниците. Но аз не вярвам: даже и да е била свързана с тях, едва ли получените коварни инструкции са отивали толкова далече, че да й препоръчват смяна на фамилията и местожителството...

Борис ЛАСКИН

ОБЕКТИВЪТ ЗНАЕ ВСИЧКО

Футболистите на Бразилия учудват не само с добрата си игра, но и със... суеверието си. На снимката виждате Жерсон с талисмана на отбора — едно малко момче, което непременно трябва да изведе играчите на терена.

„На олимпийските игри в Мюнхен ще може да видите не само брадатите индуси и пакистанци, но и нас" — казват тези германски момичета, чийто любим спорт е хокеят на трева. Разбира се, те ще могат да играят само неофициални мачове!





МИНИ СЛУЧКИ

В ДУХА НА ВРЕМЕТО

Професорът от Виенския университет Маер, прочитайки в студентския вестник една непочтена забележка за себе си, извикал главния редактор на дуел. Той му предложил да се състезават на... ски. Дистанцията била определена според годините на професора — 42 км. Било уговорено, че на старта и финиша са длъжни да присъствуват колеги на редактора и фоторепортери, които да направят богато илюстрован материал. Редакторът бил с 16 години по-млад от професора и без страх приел поканата, надявайки се тайно, че още един път ще изложи учения. На финала професорът пристигнал пръв, а редакторът едва-едва завършил разстоянието. Съгласно условието фоторепортерите не жалели филмите си...

КЛУБ НА МЪРЗЕЛИВЦИТЕ

В Италия съществува „Клуб на мързеливците". Неговият девиз е: „Защо да работим днес, когато всичката работа може да свършим и утре?" Неотдавна основателите на клуба публикуваха следната дневна програма за неговите членове: 10 часа сън, 4 часа за хранене, 8 часа за почивка и неотложни развлечения. За работа... 2 часа. Спортните журналисти не пропуснали да иронизират: клубът сякаш е създаден точно за някои спортисти.

СЪЩО ШАМПИОН...

Англичанинът Джон Питфорд стана световен шампион по... лепене на пощенски марки. В продължение на една минута той успя да намокри и залепи 221 марки.

За една секунда — почти четири марки!

7 ДНИ СПОРТ

ФУТБОЛ: За европейско първенство Франция—България утре, сряда в Н

XII кръг на „А" РФГ:

Тракия — Славия

В Пловдив:	16	10	4	2	2
В София:	15	3	3	9	2

Черно море — Левски-Спартак

Във Варна:	18	8	6	4	2
В София:	19	1	3	15	1

Черноморец — Дунав

В Бургас:	5	2	2	1	
В Русе:	5	0	1	4	

Чардафон-Орл. — Спартак

В Габрово:	1	0	1	1	
В Плевен:	1	0	0	1	

Локомотив (Сф) — Лъсков

Не са играли за п-во.

ЦСКА „Септ. зн." — Етър

В София:	2	2	0	0
Във В. Търново:	2	1	0	1

Марек — Локомотив (Пд)

В Ст. Димитров:	10	4	3	3
В Пловдив:	10	1	0	9

Академик — ЖСК Спартак

В София:	3	3	0	0
Във Варна:	3	1	0	2

Берое — Ботев

В Ст. Загора:	6	5	1	0
Във Враца:	6	0	1	5

Забележка: Данните са за среща „А" РФГ.

XIII КРЪГ СЕВЕРНА „Б" РФГ: дар — Кърпачев (0 2 2 0—6), Септемска слава — Локомотив (ГО) (6 3 — 14), Волов — Раковски (0 0 2 0—2 нав — Академик (3 2 4 11—20), Лотив (Рс) — Кънчев (1 3 0 7—5) Бе Металург (не са играли), Локомотив — Лудогорец (1 0 1 4—3), Левски ростол (3 1 2 8—6), Светкавица — руджа (2 3 3 6—6).

XIII КРЪГ ЮЖНА „Б" РФГ: — Велбъжд (6 2 10 24—27), Перник допа (3 0 1 7—3), Миньор — Сливе са играли), Марица (Пд) — Дим град (4 2 2 11—6), Граничар — М (Пз) (0 1 1 2—5), Канев — Яворов 4—6), Слив. герой — Торпедо (не рали), Локомотив (Бс.) — Балкан 8—5), Арда — Горубсо (5 3 8 21—2

ВДИГАНЕ ТЕЖЕСТИ: Балкански на 13 и 14 в Атина.

ХУДОЖЕСТВЕНА ГИМНАСТИКА товно първенство на 12—14 в Хава

ВОЛЕЙБОЛ: За републиканско п ство **мъже** — на 12 Арда — Ака на 14 Локомотив — Академик; ж на 13 Марица — Академик Сф, Ак Пд — Левски-Спартак, Арда — тив, Ботев — ЦСКА Септ. знаме, Марица — Левски — Спартак, Акаде — Академик Сф, Арда — Перник, — Славия.

ХОКЕЙ НА ЛЕД: За републ първенство на 13 Левски-Спартак демик, а на 14 ЦСКА Септ. знаме ник.

ХАНДБАЛ: За републиканско ство — турнир на „А" група (мъ 8 до 14 в Бургас.

БАСКЕТБОЛ: За републикански венство **мъже** на 14 Левски-Спар Ч. Море, Локомотив Пд — Черно ЦСКА Септ. знаме — ВИФ, Лъ Славия, Академик Пд — ВМЕИ; ж 13 ВИФ — Локомотив Сф, Спор Марица, Левски-Спартак — Акаде Славия — Перник и на 14 Черно — ЦСКА Септ. знаме и ЖСК-Спа Академик Пд.



СТОЯН ЙОРДАНОВ е завършил българска филология в Софийския университет „Климент Охридски“. Бил е състезател по бокс на „Славия“, а след това треньор в „Академик“, „Септември“, в Силистра и Кърджали. Като учител е работил в XXII ССУ (София) и в Кърджали. Известно време беше директор на Културния дом на спортиста, а сега работи в отдел „Пропаганда“ на ЦС на БСФС.

Автор е на повестите „Треньорът“, която се появи в „Алманах“, и „Страст“, която ще излезе от печат през декември т. г. От нея сме избрали предложените откъс.

СЛУЧАЙ



Боян вдишваше дълбоко през носа и издишваше през устата.

— Слушай сега! — обърна главата му към себе си Кардамов. — Двубоят още не е решен. Но играеш срещу обратен гард! Затова скъсяваш дистанцията и търсиш бой от ин файтинг. Видиш ли зор — влизаш в клинч докато съдията ви раздели. Движи се само наляво и бий десен прав, десен ъперкът и дясно кроше! Акцентирани! Наложи ли ти бой от дистанция — гледай лявата му ръка! Тръгне ли с нея — разкрива брадата. Засичай го веднага с дясна контра! Повтори!

— Търся близък бой. Танцувам вляво и бия десен прав, десен ъперкът и дясно кроше... От дистанция: пусне ли лявата — засичам го с десен прав... Или той мене, или аз него!

— Само без хазарт и рискове! Не се увличай! Останат ли трийсет секунди, викам: „Темпо!“ Тогава хвърляш всичко! Ясно?

— Ясно! — отвърна Боян.

— Ринг свободен! — обяви говорителят.

Боян се изправи и се обърна към треньора си.

— И помни: сега не си Боян. Сега си БЪЛГАРИЯ! — разтърси раменете му той.

Гонгът призова боксьорите към центъра на ринга.

— Трети и последен рунд! — припомни говорителят.

Анев издърпа табуретката изпод въжетата, а Кардамов скочи от подиума.

— Избързахме с него! — укоряваше се Анев. — Още не е укрепнал за такива срещи... Играе срещу име!

— Ще видим! Има още цял рунд! — тупна го по рамото Кардамов.

Наско, който беше седнал при състезателите на първия ред зад съдийската маса, му подаде шлифера и предложи мястото си.

Кардамов седна и се ръкува с Камен, Вихър и Румен — момчетата от отбора. Едва сега забеляза от другата си страна Росица, която стискаше в ръцете си букет от червени карамфили. Беше прехапала устни, а по бузите й се стичаха сълзи.

— Кураж, Росе! — сложи той длан на ръката й.

— Загуби, загуби! — повтаряше машинално тя.

Виковете на зрителите ги накараха да обърнат глави към ринга. Боян бе притиснал противника си в ъгъла и го обсипваше със серия от крошета и ъперкъти. Зелингер опита да се изплъзне от неизгодната позиция, но Боян го посрещна със силно дясно кроше, което го прати във въжетата, и немецът увисна безпомощен на тях.

— Стоп! — намеси се веднага рефератът. — Уан! — зафиксира той нокдауна и показа на Боян неутралния ъгъл.

Вихър скочи радостно от мястото си, а публиката обезумя от неочаквания обрат в срещата.

— ...ту ...фри ...фор ...файв... — отброяваше секундите на нокдауна Хорват. Погледът на Зелингер блуждаеше в пространството. На „сикс“ той се изправи, но стоеше несигурно на краката си. — ...севън ...ейт...

Немецът застана в гард, готов да приеме отново двубоя.

— Бокс! — подкани ги рефератът, като не изпускаше от погледа си очите на Зелингер. (Не е сигурен дали може да продължи битката! Ако не се е възстановил напълно, очите говорят най-добре за това.)

— Гроги е, Бояне! Не го оставяй! — провикна се Румен.

Боян тръгна уверено, но и съвсем непредпазливо, със свален гард към противника си, решен за победа по най-категоричен начин. Изтегли назад дясната си ръка (набира траектория, но съвсем се разкрива!) и се хвърли към Зелингер. Немецът обаче се окопити изведнъж (или нарочно симулираше досега?). Левият му прав излетя по-бързо и едва в последния миг Боян успя да прикрие брадата в рамото.

Наско скочи от мястото си:

— Дистанция, Бояне! Отвори лявата!

Кардамов го дръпна назад и той се намери отново до него, на табуретката.

Макар и попаднал в рамото, ударът наруши равновесието му и Боян не успя да се предпази от последвалото дясно кроше на Зелингер, което попадна плътно в челюстта му.

Публиката замря. В напрегнатия момент Кардамов стисна китката на Росица:

— Извикай, обади се! Да ти чуе гласа.

— Ха-айде, Бояне-е-е! — проплака високо тя.

Боян настръхна. Познатият глас му подействува като шок. Решен на разплата, той тръгна бавно, но решително към Зелингер.

Течеше последната минута от фаталния трети рунд.

— Ауфпасен! — предусети опасността треньорът на немеца. — ...Линкс — копф! — суфлираше той, имитирайки ляв прав. (Него не го е страх да се обажда от ъгъла!)

Раздвоил вниманието си между противника и своя треньор, Зелингер не схвана навреме намеренията на Боян и не успя да се предпази от последвалите удари: ляв прав, дясно кроше в брадата... (Уцели го! Как го разтърси!... Отлично, Бояне!) Заключителният десен ъперкът беше зашеметяващ. (Каква гримаса направи Зелингер... От желязо ли е този човек?) Боян се изтегли назад в очакване противникът му да се строполи на пода. Вместо това, преодолял моментната криза, той тръгна към него с изкривено от болка лице...

Кардамов погледна часовника си: двадесет секунди! (Как се улисах?)

— Те-е-мпо-о-о! — извика той. — Двайсет секунди, Бояне!

При дясното кроше Зелингер издърпа назад лявата си ръка.

—Де-сен! — изкрещя неистово Кардамов и скочи прав.

Боян реагира светкавично. Десният му прав изпревари удара на Зелингер, който вече летеше срещу него. Немецът рухна като подкосен дъб.

— Край — отсече с ръка Кардамов.

Взрив от викове изпълни залата.

— Уан! — отброи рефератът.

Боян се отдалечаваше с тежка стъпка към неутралния ъгъл.

— ...ту ...фри ...фор... — показваше с пръсти Хорват към лицето на Зелингер.

Немецът с мъка отлепи от пода единия си крак и се подпря на коляното.

— ...файв ...сикс...

Опита се да се изправи, но другото коляно се подгъна. Боян дишаше тежко, втренчил поглед в него.

— ...севън...

Немецът се изправи, залитна и се хвана за въжетата. Боян не вярваше на очите си.

— ...ейт...

Застана в гард.

— Бокс! — посочи с ръка центъра на ринга рефератът и командата му съвпадна с последния удар на гонга. — Стоп! — разпери ръце той по посока на ъглите. Лампите осветиха залата.

Двамата боксьори, които бяха тръгнали от ново един към друг, се упътиха към треньорите си. А те вече изкачваха стълбичките на ринга.

Макар и с изчерпани сили след тежкия двубой, Боян се усмихна на публиката, която, дала простор на чувствата си, шумно го акламираше. (Само секунди деляха противника му от най-тежкото поражение!)

— Спечели ли, другарю Кардамов? — дръпна го нетърпеливо за ръкава Росица.

— Ще чуем след малко... Неутралният страничен съдия ще реши... Загуби първите два рунда, но третия спечели убедително! (Ах, защо нямаше още малко време? Нокаутът беше неизбежен!) ...Трябва да спечели!

Росица бършеше сълзите си, които се стичаха сега неудържимо по бузите й. (Дано не помрачат радостта й!)

Рефератът събра бюлетините на страничните съдии, разгледа ги поотделно и ги предаде през въжетата на главния съдия. После плесна с ръце и събра двамата боксьори в центъра на ринга. Треньорите бяха овалили вече ръкавиците им и само бинтовете се белееха на обвитите юмруци. Залата занемя.

— Победител по точки... — извиси глас говорителят, но изведнъж замлъкна.

Анев, втренчил поглед в рефера, недоумяваше защо се бавят и стискаше нервно гъба та в ръката си. (Очаква победа!) Треньорът на Зелингер с надежда, но и с едва доловима тревога и смътно предчувствие за нещо нередно бе приковал поглед към съдийската маса.

А там спореха оживено. Застъпниците на двата отбора жестикулираха един към друг. Главният съдия удари по масата.

— Разногласие! — промълви Кардамов и усети сърцето си в гърлото.

— ...с два на един гласа — Боян Комитов — България! — произнесе със зле прикривана радост главният съдия, който бе поел микрофона от ръцете на говорителя, за да прекрати спора.

Рефератът вдигна рязко ръката на Боян, а той подскочи, неуспял да овладее чувствата си. Треньорът на немеца прехапа устни. Лицето на Анев сияеше. Овациите на публиката в препълнената зала експлодираха с нова сила.

Кардамов почувствува някаква слабост в колената. (Първа международна среща и първа победа на големия ринг!)

Зелингер поздрави противника си. Боян го прегърна и го съпроводи до ъгъла. Там се ръкува с треньора му, който намери сили в себе си дори да го потупа по рамото. („Има бъдеще в тебе!“) После се отправи към Хорват. Рефератът стисна с две ръце ръката на победителя. (Значи и той мисли, че решението на страничните съдии е правилно!) Боян застана на центъра на ринга и се поклони на публиката към четирите страни.

— Букета! — сети се Кардамов и избута Росица към ринга тъкмо когато тя прибираше мократа си от сълзи кърпа.

Момичето изтича, изкачи се по стълбичката, а Анев, който забеляза Росица, се отмести от ъгъла, преди сам да е поздравил боксьора си. Росица посрещна Боян и му подаде карамфилите през въжетата. Поколеба се за миг и обгърна с две ръце широките му плещи. Притисна го до себе си и го целуна.

Публиката ръкопляскаше. Кардамов седна на мястото си и въздъхна облекчено.

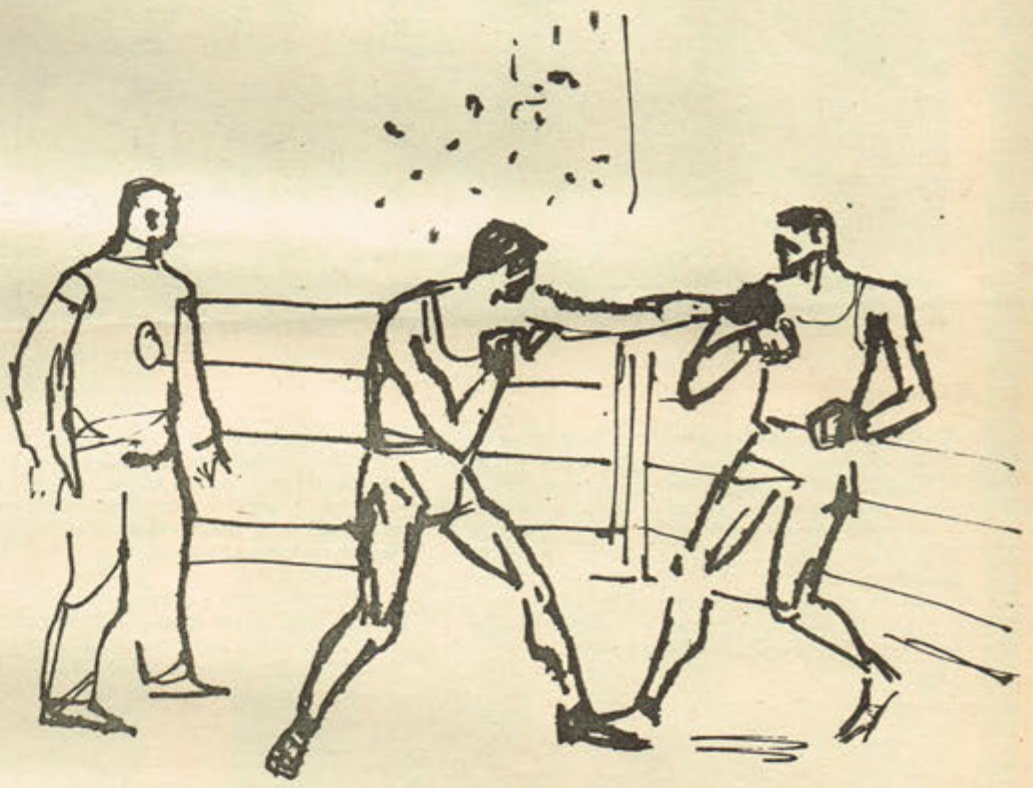
Пламнала от свян, Росица се стрелна по стълбичките и се смеси с публиката. Анев също го целуна. Боян вдигна високо букета към зрителите. После се провря между въжетата.

Долу го посрещнаха приятелите му. Пръв го сграби Наско. След него — момчетата от отбора: Вихър, Румен, Камен... Но погледът на Боян шареше из публиката. Росица се промъкна към него и го поведе...

Когато спряха пред Кардамов, той се изправи. Боян протегна ръце и му поднесе букета:

— За вас са, другарю треньор! — и избърса с бинта на ръката потното си чело.

Кардамов пое букета, извади от него един карамфил, а останалите върна на Боян. Обхвана с две ръце главата му и го целуна по бузата. Брадата му потрепера от вълнение, неизпитвано никога досега.



Илюстрация: Петър ЦИНЦАРСКИ

АБОНИРАЙТЕ СЕ ЗА 1972 г.

за илюстрования спортен седмичник

Старт

Абонирането става във всички пощенски станции на страната пълномощниците по печата в предприятията и при пощенските разсилвачи в селата.

ГОДИШЕН АБОНАМЕНТ — 13 лв., за шест месеца — 6,50 лв. и за три месеца — 3,25 лв.

ТИРАЖЪТ Е ОГРАНИЧЕН!

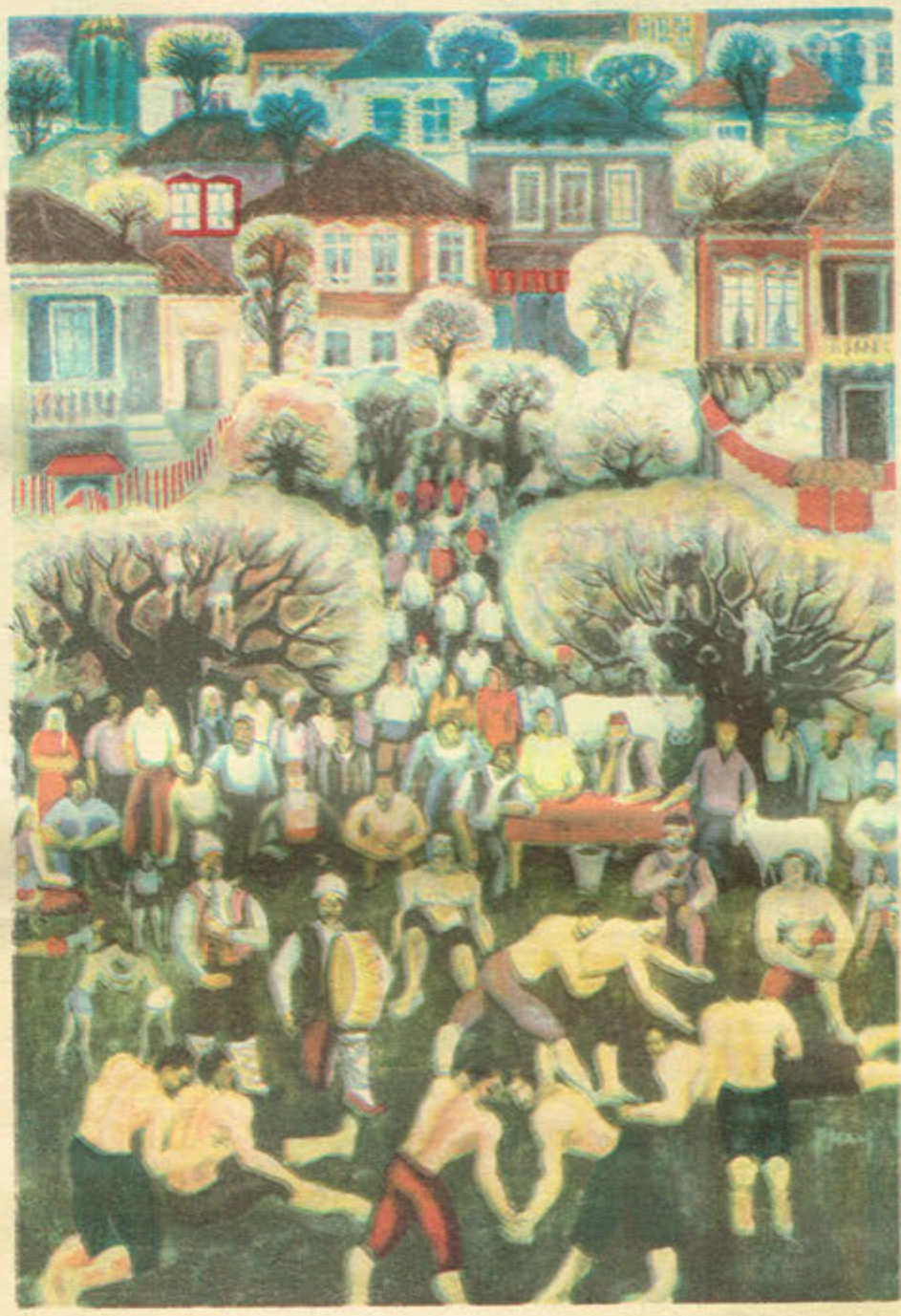
екран

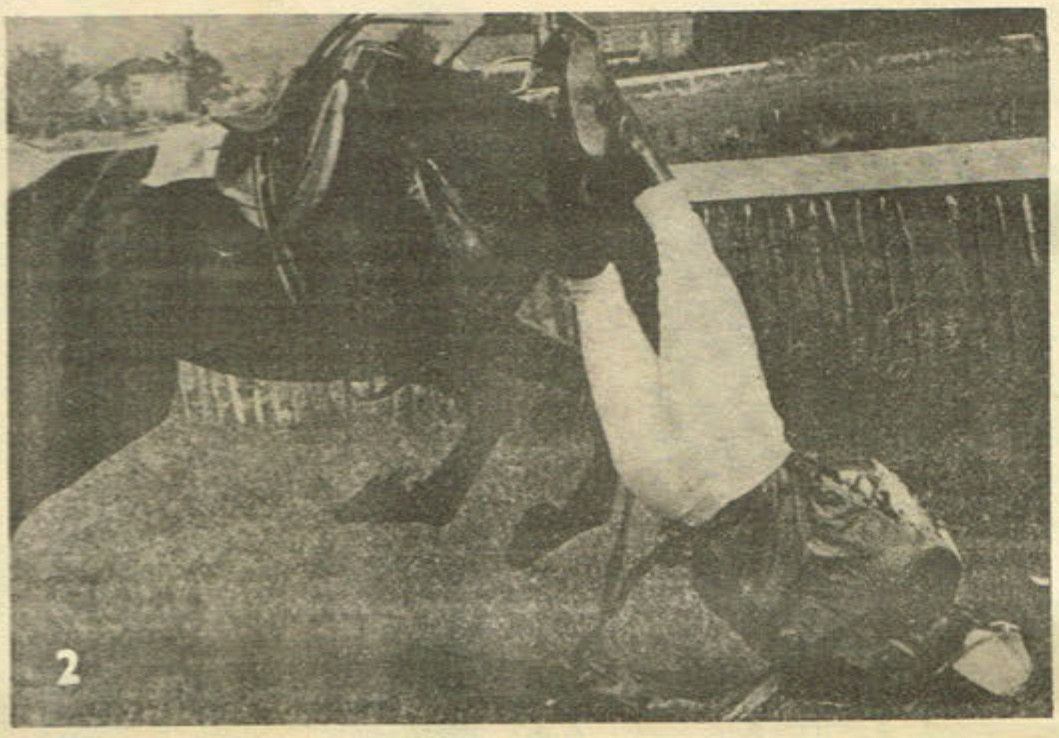




„Народни борби в Лудогорието" — така се казва картината, представена от Радн Неделчев на общата младежка изложба.

Снимка: Георги Бумов





1 Две известни австралийски лекоатлетки — 31-годишната Джуди Амур-Полок и 32-годишната Памела Килбърн — започнаха отново интензивно да тренират, за да се състезават на олимпийските игри в Мюнхен!

2 Фотообективът е запечатал един курiозен момент по време на надпрепускането с препятствия в Плимут парк.

3 Най-после едно състезание, в което белгийският колоездач Еди Меркс не е победител: НА СНИМКАТА: Момент от обиколката на Лозана — той води колоната, но на финала бе изпреварен от испанеца Луис Оканя (крайният вляво).

4 За седми път се състоя масовият крос на остров Лидингьо край Стокхолм. По 30-километровото разстояние стартираха 2500 бегачи... (Пресенс билд — БТА)



Плуване и пързаляне с кънки под един покрив! Такава възможност дава покритият стадион в Кьолн — единствен по рода си в ГФР. А някои предпочитат съчетанието между двата спорта: с кънки на краката и по бикини... (Кийстоун — БТА)

